

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

★ Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design	1
Kommissionens forordning (EF) nr. 7/2002 af 4. januar 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	25
Kommissionens forordning (EF) nr. 8/2002 af 4. januar 2002 om åbning af licitation over nedsættelsen af importtolden for sorghum til Spanien fra tredjelande	27
Kommissionens forordning (EF) nr. 9/2002 af 4. januar 2002 om åbning af licitation over nedsættelsen af importtolden for majs til Spanien fra tredjelande	29
Kommissionens forordning (EF) nr. 10/2002 af 4. januar 2002 om suspension af opkøb af smør i visse medlemsstater	30
Kommissionens forordning (EF) nr. 11/2002 af 4. januar 2002 om ændring af importtold for korn	31
Kommissionens forordning (EF) nr. 12/2002 af 4. januar 2002 om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation	34
Kommissionens forordning (EF) nr. 13/2002 af 4. januar 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 713/2001 om opkøb af oksekød i henhold til forordning (EF) nr. 690/2001	36

Kommissionen

2002/5/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 27. december 2001 om de udgifter, som medlemsstaterne har planlagt for 2001 til gennemførelse af kontrol-, inspektions- og overvågningsordningerne for den fælles fiskeripolitik, og deres tilskudsberettigelse (meddelt under nummer K(2001) 4611)** 38

2002/6/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 27. december 2001 om de udgifter til bestemte foranstaltninger, som medlemsstaterne har planlagt for 2002 til gennemførelse af kontrol-, inspektions- og overvågningsordningerne for den fælles fiskeripolitik, og deres tilskudsberettigelse (meddelt under nummer K(2001) 4613)** 45

2002/7/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 28. december 2001 om ændring af beslutning 98/371/EF om dyresundhedscertifikat ved visse indførsler af fersk kød ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2001) 4666)** 50

2002/8/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 28. december 2001 om fastsættelse af metoder til genetisk identifikation af racerent avlskvæg og om ændring af beslutning 88/124/EØF og 96/80/EF ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2001) 4709)** 53

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 6/2002
af 12. december 2001
om EF-design

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) En ensartet ordning til opnåelse af et EF-design, der gives samme beskyttelse med samme retsvirkninger inden for hele Fællesskabets område, vil fremme traktatens mål.

(2) Kun Benelux-landene har indført en ensartet designbeskyttelseslovgivning. Designbeskyttelse i de øvrige medlemsstater er et nationalt lovgivningsanliggende, hvis virkninger er begrænset til vedkommende medlemsstats nationale territorium. Identisk design beskyttes forskelligt i forskellige medlemsstater og til fordel for forskellige rettighedshavere. Dette kan ikke undgå at føre til konflikter i samhandelen mellem medlemsstaterne.

(3) De betydelige forskelle mellem medlemsstaternes designlovgivning forhindrer og fordrejer konkurrencen inden for Fællesskabet. I modsætning til den indenlandske samhandel med designprodukter og konkurrencen mellem disse produkter på nationalt plan forhindres og fordrejes handelen og konkurrencen i Fællesskabet på grund af en lang række ansøgninger, designmyndigheder, procedurer, love, nationalt begrænsede enerettigheder kombineret med betydelige administrative udgifter med deraf følgende store omkostninger og gebyrer til skade for ansøgeren. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/71/EF af 13. oktober 1998 om retlig beskyt-

telse af mønstre ⁽⁴⁾ bidrager til at afhjælpe denne situation.

(4) Den omstændighed, at designbeskyttelsens retsvirkninger er begrænset til den enkelte medlemsstats territorium, hvad enten medlemsstaternes lovgivning er blevet harmoniseret eller ej, kan føre til en opdeling af det indre marked for designprodukter, hvor forskellige rettighedshavere henhører under forskellig national lovgivning, og således udgør en hindring for frie varebevægelser.

(5) Det er derfor nødvendigt at indføre en EF-designret, der er direkte anvendelig i hver enkelt medlemsstat, fordi det kun på denne måde vil være muligt — via en enkelt ansøgning til Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (varemærker og design), hvor der følges en og samme procedure efter en og samme designlovgivning — at beskytte et design på et område, der omfatter samtlige medlemsstater.

(6) Målene for denne retsakt, nemlig at beskytte et design i alle medlemsstaterne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(7) En bedre beskyttelse af industriel formgivning vil ikke alene fremme de enkelte designeres bidrag til summen af Fællesskabets formåen på dette område, men også fremme innovation og udvikling af nye produkter samt investering i produktion heraf.

(8) En mere lettilgængelig designbeskyttelsesordning, der er tilpasset det Indre Markeds behov, er som følge heraf af vital betydning for Fællesskabets økonomi.

⁽¹⁾ EFT C 29 af 31.1.1994, s. 20 og EFT C 248 af 29.8.2000, s. 3.

⁽²⁾ EFT C 67 af 1.3.2001, s. 318.

⁽³⁾ EFT C 110 af 2.5.1995, s.12 og EFT C 75 af 15.3.2000, s. 35.

⁽⁴⁾ EFT L 289 af 28.10.1998, s. 28.

- (9) De materielle bestemmelser i denne forordning om design bør tilpasses de relevante bestemmelser i direktiv 98/71/EF.
- (10) Teknologisk innovation må ikke hæmmes ved, at der gives designbeskyttelse for karakteristika, der udelukkende har en teknisk funktion. Dette indebærer ikke, at et design skal have æstetiske kvaliteter. På samme måde må kompatibiliteten mellem produkter af forskellig udformning ikke hindres ved at udvide beskyttelsen til at omfatte design af mekaniske sammenkoblinger; designkarakteristika, som ikke kan beskyttes af disse grunde, må derfor ikke tages i betragtning ved vurderingen af, om andre af designets karakteristika opfylder kravene for beskyttelse.
- (11) Som undtagelse herfra kan mekaniske sammenkoblinger udgøre et vigtigt element i de innovative karakteristika i modulprodukter og være et vigtigt afsætningsaktiv, hvorfor de skal kunne designbeskyttes.
- (12) Beskyttelsen bør ikke udvides til at omfatte komponenter, der ikke er synlige under normal brug af et produkt, eller elementer af en komponent, som ikke er synlige, når komponenten er monteret, eller elementer, som ikke i sig selv ville opfylde kravene til nyhed og individuel karakter. De elementer af et design, der af disse grunde er udelukket fra beskyttelse, bør derfor ikke få indflydelse på vurderingen af, om andre elementer af designet opfylder kravene til beskyttelse.
- (13) Det har ikke ved direktiv 98/71/EF været muligt at opnå fuldstændig indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om anvendelse af beskyttet design med det formål at give mulighed for at reparere et sammensat produkt med henblik på at genskabe dets oprindelige udseende, såfremt det produkt, hvorpå designet anvendes eller hvori det indgår, udgør en del af et sammensat produkt, hvis udseende er afgørende for det beskyttede design. I forbindelse med forligsproceduren om nævnte direktiv gav Kommissionen tilsagn om, at den tre år efter udløbet af fristen for direktivets gennemførelse vil undersøge konsekvenserne af direktivets bestemmelser særligt for de industrisektorer, der er mest berørt. Under disse omstændigheder er det hensigtsmæssigt ikke at give EF-designbeskyttelse til et design, såfremt det produkt, hvorpå designet anvendes, eller hvori det indgår, udgør en del af et sammensat produkt, hvis udseende er afgørende for designet, og det bruges med det formål at give mulighed for at reparere et sammensat produkt med henblik på at genskabe dets oprindelige udseende, så længe Rådet har taget stilling til dette spørgsmål på forslag af Kommissionen.
- (14) Et designs individuelle karakter bør vurderes ud fra, om det helhedsindtryk, den informerede bruger får ved betragtning af designet, klart adskiller sig fra helhedsindtrykket af den allerede eksisterende formgivning, idet der tages hensyn til arten af det produkt, som designet finder anvendelse på eller indgår i, og navnlig hvilken industrigren produktet tilhører, samt den grad af frihed, designeren har haft ved udviklingen af designet.
- (15) Et EF-design skal så vidt muligt være afpasset efter de behov, der gør sig gældende inden for alle Fællesskabets økonomiske sektorer.
- (16) Nogle af disse sektorer fremstiller en lang række design til produkter, der ofte har kort levetid, hvor beskyttelse uden omstændelige registreringsformaliteter er en fordel, og hvor beskyttelsens varighed er af mindre betydning. På den anden side er der industrisektorer, som ønsker fordelene ved registrering på grund af den hermed forbundne større retssikkerhed, og som kræver mulighed for en længere beskyttelsestid svarende til deres produkters forventede levetid.
- (17) Dette nødvendiggør to former for beskyttelse, et ikke-registreret design af kort varighed og et andet registreret design af længere varighed.
- (18) Et registreret EF-design forudsætter, at der etableres og føres et register, hvori alle de ansøgninger, der opfylder de formelle betingelser, og som har fået tildelt en ansøgningsdato, registreres. For at holde ansøgeres besvær i forbindelse med registrering og andre procedurer på et minimum bør en sådan registreringsordning i princippet ikke være baseret på en materiel undersøgelse forud for registreringen af, om beskyttelsesbetingelserne er opfyldt.
- (19) EF-designbeskyttelse bør ikke gives, medmindre det er nyt og har individuel karakter i forhold til andre design.
- (20) Det er også nødvendigt at give designeren eller den, til hvem dennes ret er overgået, mulighed for at afprøve de produkter, hvori designet inkorporeres, på markedet, før vedkommende tager stilling til, hvorvidt beskyttelse via et registreret EF-design er ønskelig. Der er derfor behov for en bestemmelse om, at offentliggørelse af designet foretaget af designeren selv eller af den, til hvem dennes ret er overgået, eller uretmæssig offentliggørelse — inden for en periode på tolv måneder forud for indgivelsen af ansøgning om registrering af et EF-design — ikke må skade det pågældende designs nyhed eller individuelle karakter.

- (21) Den eneret, der gives med et registreret EF-design, modsvares af den større retssikkerhed der er forbundet med registrering. Det ikke-registrerede EF-design bør til gengæld kun give ret til at forhindre kopiering. Beskyttelsen kan derfor ikke udvides til at omfatte designprodukter, der er resultatet af en anden designers uafhængige frembringelse. Denne ret bør også omfatte handel med produkter, hvori ulovlige design er inkorporeret.
- (22) Håndhævelsen af disse rettigheder bør reguleres af national lovgivning. Det er derfor nødvendigt i et vist omfang at indføre elementære, ensartede sanktioner i samtlige medlemsstater. Dette vil åbne mulighed for at standse designkrænkende handlinger, uanset i hvilket land håndhævelsen foretages.
- (23) Tredjemand, der kan godtgøre, at vedkommende i god tro har påbegyndt brug, herunder til kommercielle formål, i Fællesskabet, eller har truffet væsentlige og effektive forberedelser med henblik herpå, af et design, der er omfattet af den beskyttelse, som et registreret EF-design nyder, og som ikke er en kopi af et sådant, kan være berettiget til en begrænset udnyttelse af dette design.
- (24) Det er et grundlæggende mål for denne forordning, at proceduren med henblik på erhvervelse af et registreret EF-design skal medføre mindst mulige omkostninger og vanskeligheder for ansøgerne, således at proceduren gøres let tilgængelig for små og mellemstore virksomheder samt for individuelle designere.
- (25) De industrisektorer, der inden for korte perioder frembringer en lang række design, der kan have kort levetid, og hvoraf måske kun nogle få bliver markedsført, vil ofte foretrække et ikke-registreret EF-design. Sådanne sektorer har ligeledes behov for lettere adgang til et registreret EF-design, og derfor vil muligheden for at kombinere flere design i én kollektiv ansøgning opfylde dette behov. De design, der er omfattet af en samlet ansøgning, kan imidlertid behandles uafhængigt af hinanden med hensyn til rettighedshåndhævelse, licens, tingslige rettigheder, tvangsfuldbyrdelse, konkursbehandling, afkald, fornyelse, overdragelse, udsættelse af offentliggørelse eller ugyldighedserklæring.
- (26) Den normale bekendtgørelse, der finder sted efter registrering af et EF-design, kan i visse tilfælde medføre, at muligheden for en kommerciel succes for produkter, hvori design er involveret, elimineres eller forringes; derfor er muligheden for at opnå udsættelse af bekendtgørelsen i et rimeligt tidsrum en løsning i sådanne tilfælde.
- (27) Hvis sager vedrørende gyldigheden af et registreret EF-design kun behandles ét sted, vil dette spare tid og penge sammenlignet med procedurer, der involverer forskellige nationale domstole.
- (28) Det er derfor nødvendigt at fastsætte garantier, herunder ret til at appellere til et appelkammer og i sidste instans til EF-Domstolen. En sådan procedure vil bidrage til udvikling af en ensartet fortolkning af kravene til et EF-designs gyldighed.
- (29) Det er af afgørende betydning, at de rettigheder, der tillægges ved EF-design, kan håndhæves effektivt overalt inden for Fællesskabet.
- (30) Ved udformningen af den ordning, der skal gælde for tvister, bør »forum shopping« så vidt muligt undgås. Det er derfor nødvendigt at fastlægge klare regler for den internationale kompetence.
- (31) Denne forordning er ikke til hinder for, at der på design, der er beskyttede som EF-design, anvendes love om industriel ejendomsret eller andre relevante love i medlemsstaterne, såsom dem, der vedrører designbeskyttelse opnået ved registrering, eller dem, der vedrører ikke-registrerede design, varemærker, patenter og brugsmodeller, illoyal konkurrence eller civilretligt ansvar.
- (32) Da der ikke er foretaget en fuldstændig harmonisering af ophavsretslovene, er det vigtigt at fastlægge princippet om kumulation af beskyttelsen i henhold til forordningen om EF-design og i henhold til ophavsretslovgivningen, dog således at medlemsstaterne frit kan fastsætte omfanget af den ophavsretlige beskyttelse og de betingelser, hvorunder denne beskyttelse kan indrømmes.
- (33) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning vedtages i medfør af Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

EF-design

1. Et design, der opfylder de i denne forordning fastsatte betingelser, benævnes i det følgende »EF-design«.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

2. Et EF-design beskyttes:

- a) som et »ikke-registreret EF-design«, hvis det gøres offentligt tilgængeligt i overensstemmelse med denne forordning
- b) som et »registreret EF-design«, hvis det registreres i overensstemmelse med denne forordning.

3. EF-design har enhedskarakter. De har samme retsvirkninger overalt inden for Fællesskabet. Et design kan kun registreres, overdrages, opgives, erklæres ugyldigt og brugen deraf forbydes med virkning for hele Fællesskabet. Dette princip og dets konsekvenser gælder, medmindre andet er fastsat i denne forordning.

Artikel 2

Harmoniseringskontoret

Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (varemærker og design), i det følgende benævnt »Harmoniseringskontoret«, som er oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker⁽¹⁾, i det følgende benævnt »forordningen om EF-varemærker«, udfører de opgaver, der pålægges det ved denne forordning.

AFSNIT II

DESIGNLOVGIVNINGEN

Første afdeling

Betingelser for beskyttelse

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »Design«: et produkts eller en del af et produkts udseende, navnlig bestemt af de særlige træk ved selve produktets og/eller dets udsmykings linjer, konturer, farver, form, tekstur og/eller materiale.
- b) »Produkt«: en industrielt eller håndværksmæssigt fremstillet artikel, herunder bl.a. dele, der er bestemt til at blive samlet til et sammensat produkt, samt emballage, udstyr, grafiske symboler og typografiske skrifttyper, men ikke edb-programmer.
- c) »Sammensat produkt«: et produkt, der består af flere komponenter, som kan udskiftes, således at produktet kan skilles ad og samles igen.

⁽¹⁾ EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 3288/94 (EFT L 349 af 31.12.1994, s. 83).

Artikel 4

Betingelser for beskyttelse

1. Et design beskyttes af et EF-design, hvis designet er nyt og har individuel karakter.
2. Et design, der finder anvendelse på eller indgår i et produkt, som udgør en komponent af et sammensat produkt, anses kun for at være nyt og have individuel karakter, hvis:
 - a) komponenten efter at være blevet inkorporeret i det sammensatte produkt fortsat er synlig under normal brug af dette produkt, og
 - b) de synlige elementer af komponenten i sig selv opfylder kravene om nyhed og individuel karakter.
3. Ved »normal brug« i den i stk. 2, litra a), anvendte betydning forstås den endelige brugers anvendelse, dog hverken vedligeholdelse eller reparation.

Artikel 5

Nyhedskravet

1. Et design anses for nyt, hvis intet identisk design er blevet offentliggjort:
 - a) inden den dato, hvor det design, for hvilket der påberåbes beskyttelse, første gang er blevet offentliggjort, hvis det er et ikke-registreret EF-design
 - b) inden den dato, hvor ansøgningen om registrering af det design, for hvilket der påberåbes beskyttelse, er indgivet, eller, hvis der begæres prioritet, inden prioritetsdagen, hvis det er et registreret EF-design.
2. Design anses for at være identiske, hvis deres karakteristiske træk kun adskiller sig fra hinanden på uvæsentlige punkter.

Artikel 6

Individuel karakter

1. Et design anses for at have individuel karakter, hvis det helhedsindtryk, det giver den informerede bruger, adskiller sig fra en sådan brugers helhedsindtryk af alle andre design, som er blevet offentliggjort:
 - a) inden den dato, hvor det design, for hvilket der påberåbes beskyttelse, første gang er blevet offentliggjort, hvis det er et ikke-registreret EF-design
 - b) inden den dato, hvor ansøgningen om registrering er indgivet, eller, hvis der begæres prioritet, inden prioritetsdagen, hvis det er et registreret EF-design.
2. Ved vurderingen af et designs individuelle karakter tages der hensyn til den grad af frihed, som designeren har haft ved udviklingen af designet.

Artikel 7

Offentliggørelse

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 5 og 6 anses et design for at være blevet offentliggjort, hvis det er blevet bekendtgjort i forbindelse med registreringen eller på anden måde, eller det er udstillet, benyttet kommercielt eller på anden måde blevet kendt inden den i artikel 5, litra a), og artikel 6, stk. 1, litra a), eller i artikel 5, litra b), og artikel 6, stk. 1, litra b), omhandlede dato, alt efter det enkelte tilfælde, undtagen i tilfælde hvor fagkredsene inden for den pågældende sektor i Fællesskabet ikke med rimelighed kan have fået kendskab til de pågældende arrangementer som led i deres normale forretningsførelse. Designet anses dog ikke for at være blevet offentliggjort, blot fordi tredjemand har fået kendskab til det under et eksplicit eller implicit krav om fortrolighed.

2. Ved anvendelsen af artikel 5 og 6 tages der ikke hensyn til offentliggørelsen, hvis et design, for hvilket der påberåbes beskyttelse i henhold til et registreret EF-design, er offentliggjort:

a) af designeren eller af den, til hvem dennes ret er overgået, eller af tredjemand på grundlag af oplysninger, der er meddelt, eller foranstaltninger, der er truffet af designeren eller af den, til hvem designerens ret er overgået

b) i løbet af de 12 måneder, der går forud for datoen for indgivelsen af ansøgningen eller, hvis der begæres prioritet, forud for prioritetssdagen.

3. Stk. 2 finder ligeledes anvendelse, hvis designet er blevet offentliggjort som følge af misbrug i forhold til designeren eller den, til hvem designerens ret er overgået.

Artikel 8

Design, der er bestemt af deres tekniske funktion, samt design for sammenkoblinger

1. Et EF-design kan ikke opretholdes for de elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af produktets tekniske funktion.

2. Et EF-design kan ikke opretholdes for de elementer af et produkts udseende, der nødvendigvis må reproduceres i deres nøjagtige form og dimensioner, for at det produkt, som designet indgår i eller finder anvendelse på, rent mekanisk kan kobles til et andet produkt eller placeres i, på eller omkring et andet produkt eller bringes i kontakt med et andet produkt, således at begge produkter opfylder deres funktion.

3. Uanset stk. 2 kan et EF-design på de i artikel 5 og 6 fastsatte betingelser opretholdes til et design, der giver mulighed for en mangfoldig sammenbygning eller sammenkobling af produkter i et modulopbygget system bestående af indbyrdes udskiftelige elementer.

Artikel 9

Design, der strider mod den offentlige orden eller sædeligheden

Der kan ikke opretholdes EF-design til et design, der strider mod offentlig orden eller sædelighed.

Anden afdeling

Beskyttelsens omfang og varighed

Artikel 10

Beskyttelsens omfang

1. Beskyttelsen i henhold til et EF-design omfatter ethvert design, der ikke giver den informerede bruger et andet helhedsindtryk.

2. Ved vurderingen af beskyttelsens omfang tages der hensyn til den grad af frihed, som designeren har haft ved udviklingen af designet.

Artikel 11

Begyndelses- og sluttidspunktet for et ikke-registreret EF-designs beskyttelse

1. Et design, der opfylder de i første afdeling fastsatte betingelser, beskyttes som ikke-registreret EF-design for et tidsrum på tre år fra den dato, hvor designet først er blevet offentliggjort inden for Fællesskabet.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 anses et design for at være blevet offentliggjort i Fællesskabet, hvis det er blevet bekendtgjort, eller det er udstillet, benyttet kommercielt eller på anden måde er blevet kendt i Fællesskabet, således at fagkredsene inden for den pågældende sektor i Fællesskabet med rimelighed kan have fået kendskab til de pågældende arrangementer som led i deres normale forretningsførelse. Designet anses dog ikke for at være blevet offentliggjort, blot fordi tredjemand har fået kendskab til det under et eksplicit eller implicit krav om fortrolighed.

Artikel 12

Begyndelses- og sluttidspunktet for beskyttelsen af et registreret EF-design

Når Harmoniseringskontoret har foretaget registrering, beskyttes et design, som opfylder de i første afdeling fastsatte betingelser, som et registreret EF-design for en periode af fem år regnet fra den dag, hvor registreringsansøgningen blev indgivet. Rettighedshaveren kan få forlænget beskyttelsesperioden for en eller flere perioder på hver fem år indtil i alt 25 år regnet fra ansøgningsdatoen.

Artikel 13

Fornyelse

1. Registrering af et EF-design fornys på begæring af rettighedshaveren eller af enhver person med udtrykkelig tilladelse fra førstnævnte, såfremt fornyelsesgebyr er betalt.
2. Harmoniseringskontoret giver indehaveren af det registrerede EF-design og enhver indehaver af en registreret rettighed over EF-designet meddelelse om registreringsperiodens udløb i god tid forinden. Harmoniseringskontoret ifalder ikke ansvar for manglende meddelelse.
3. Begæringen om fornyelse indgives, og fornyelsesgebyret betales i løbet af den seks måneders periode, der slutter den sidste dag i den måned, i hvilken beskyttelsestiden udløber. Er dette ikke sket, kan begæringen indgives, og gebyrerne betales inden for en yderligere frist på seks måneder fra den i første punktum nævnte dag, hvis der inden for denne yderligere frist betales et tillægsgebyr.
4. Fornyelsen får virkning fra dagen efter registreringsperiodens udløb. Fornyelsen registreres i det i artikel 72 nævnte EF-designregister (herefter benævnt »registret«).

Tredje afdeling

Retten til EF-designet

Artikel 14

Retten til EF-designet

1. Retten til EF-designet tilkommer designeren eller den, til hvem dennes ret er overgået.
2. Har to eller flere personer i fællesskab frembragt et design, tilkommer retten til EF-designet de pågældende i fællesskab.
3. Er et design imidlertid blevet frembragt af en arbejdstager som led i udførelsen af dennes opgaver eller efter anvisninger fra vedkommende arbejdsgiver, tilkommer retten til EF-designet arbejdsgiveren, medmindre andet er fastsat ved aftale eller i gældende national lovgivning.

Artikel 15

Krav på et EF-design

1. Hvis en person, der ikke er berettiget i henhold til artikel 14, offentliggør eller gør krav på et ikke-registreret EF-design, eller hvis et registreret EF-design er blevet registreret i en ikke-berettiget persons navn, kan den person, der er berettiget til designet i henhold til den pågældende bestemmelse — uden at dennes adgang til andre retsmidler derved begrænses — kræve at blive anerkendt som den retmæssige indehaver af EF-designet.

2. Er en person i fællesskab med en anden berettiget til et EF-design, kan vedkommende i overensstemmelse med stk. 1 kræve at blive anerkendt som medindehaver af designet.

3. Søgsmål i henhold til stk. 1 eller 2 skal anlægges senest tre år efter den dato, hvor det registrerede EF-design blev bekendtgjort, eller den dato, hvor det ikke-registrerede EF-design blev offentliggjort. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse, hvis den person, der ikke er berettiget til EF-designet, var i ond tro, da der blev ansøgt om designet, eller da det blev offentliggjort eller overdraget til vedkommende.

4. Hvis det er et registreret EF-design, indføres følgende oplysninger i registret:

- a) søgsmål anlagt i henhold til stk. 1;
- b) den endelige afgørelse eller enhver anden afslutning af søgsmålet;
- c) enhver ændring i ejendomsretten til det registrerede EF-design som følge af den endelige afgørelse.

Artikel 16

Retsvirkningerne af en dom vedrørende spørgsmålet om, hvem der er berettiget til et registreret EF-design

1. I tilfælde af en fuldstændig ændring af ejendomsretten til et registreret EF-design som følge af søgsmål i henhold til artikel 15, stk. 1, bortfalder licenser og andre rettigheder ved indførelsen i registret af navnet på den person, der er berettiget til designet.
2. Hvis indehaveren af det registrerede EF-design eller en licenshaver — før et i henhold til artikel 15, stk. 1, anlagt søgsmål er blevet registreret — har udnyttet designet inden for Fællesskabet eller har truffet væsentlige og faktiske forberedelser med henblik herpå, kan indehaveren fortsætte udnyttelsen, såfremt vedkommende inden for den i gennemførelsesforordningen fastsatte frist anmoder den nye designhaver, der er indført i registret, om en ikke-eksklusiv licens. Licensen meddeles for et rimeligt tidsrum og på rimelige betingelser.
3. Stk. 2 finder ikke anvendelse, hvis EF-designhaveren eller licenshaveren var i ond tro på det tidspunkt, hvor vedkommende begyndte at udnytte designet eller traf forberedelser med henblik herpå.

Artikel 17

Formodning til fordel for den registrerede indehaver af designet

Den person, i hvis navn et registreret EF-design er registreret, eller — hvis registreringen endnu ikke har fundet sted — i hvis navn ansøgning om registrering af et EF-design er indgivet, anses for at være den berettigede person for så vidt angår behandlingen ved Harmoniseringskontoret eller andre steder.

Artikel 18

Designerens ret til at blive nævnt

Designeren har i forhold til ansøgeren eller indehaveren af et registreret EF-design ret til både over for Harmoniseringskontoret og i registret at blive nævnt som designeren. Hvis designet er et resultat af et teamwork, kan det pågældende team nævnes i stedet for de enkelte designere.

Fjerde afdeling

EF-designets retsvirkninger

Artikel 19

De rettigheder, der er knyttet til et registreret EF-design

1. Registreringen som et EF-design giver indehaveren eneret til at bruge det pågældende design og til at forbyde tredjemand at bruge det uden indehaverens samtykke. Ved brug af det pågældende design forstås navnlig fremstilling, udbud, markedsføring, indførsel, udførsel eller brug af et produkt, som designet indgår i eller finder anvendelse på, eller oplagring af et sådant produkt med de nævnte formål.

2. Et ikke-registreret EF-design giver imidlertid kun indehaveren ret til at forbyde de i stk. 1 nævnte handlinger, hvis den brug, som der gøres indsigelse imod, skyldes kopiering af det beskyttede design.

Den brug, der gøres indsigelse imod, anses imidlertid ikke for at skyldes kopiering af et beskyttet design, hvis den hidrører fra et selvstændigt arbejde fra en designer, som med rimelighed må formodes ikke at have haft kendskab til det design, indehaveren har offentliggjort.

3. Stk. 2 finder ligeledes anvendelse på et registreret EF-design, for hvilket bekendtgørelsen er udsat, så længe der ikke er blevet givet offentligheden adgang til den relevante registrering i registret samt til sagsakten i henhold til artikel 50, stk. 4.

Artikel 20

Begrænsninger i EF-designets retsvirkninger

1. De rettigheder, der er knyttet til EF-designet, kan ikke udøves i forbindelse med:

- a) handlinger, der foretages i privat og ikke-erhvervsmæssigt øjemed
- b) handlinger, der foretages i forsøgsøjemed
- c) eftergørelse i citatøjemed eller til undervisningsbrug, for så vidt sådanne handlinger er forenelige med god forretnings-skik og ikke i urimeligt omfang skader den normale udnyttelse af designet, og såfremt kilden angives.

2. De til EF-designet knyttede rettigheder kan endvidere ikke udøves i forbindelse med:

- a) udstyr på skibe og luftfartøjer, der er hjemmehørende i et tredjeland, hvis disse midlertidigt kommer ind på Fællesskabets territorium
- b) indførsel til Fællesskabet af reservedele og tilbehør med henblik på reparation af sådanne fartøjer
- c) udførelse af reparationer på sådanne fartøjer.

Artikel 21

Konsumtion af rettigheder

De til EF-designet knyttede rettigheder omfatter ikke handlinger i forbindelse med produkter, som et design, der falder inden for EF-designets beskyttelsesområde, indgår i eller er anvendt på, hvis produktet er blevet markedsført i Fællesskabet af designhaveren eller med dennes samtykke.

Artikel 22

Ret på grundlag af tidligere brug i forhold til et registreret EF-design

1. Ret på grundlag af tidligere brug kan gøres gældende af tredjemand, der kan godtgøre, før indgivelsen af ansøgningen eller — hvis der begæres prioritet — før prioritetsdagen i god tro at have påbegyndt brug i Fællesskabet eller have truffet væsentlige og effektive forberedelser med henblik herpå, af et design, der er omfattet af den beskyttelse, som et registreret EF-design nyder, og som ikke er en kopi af et sådant.

2. Retten på grundlag af tidligere brug berettiger en sådan tredjemand til at udnytte designet til de formål, som det er brugt til, eller som der er truffet væsentlige og effektive forberedelser med henblik på inden ansøgnings- eller prioritetsdatoen for det registrerede EF-design.

3. Retten på grundlag af tidligere brug giver ikke ret til at give en anden person licens til at udnytte designet.

4. Retten på grundlag af tidligere brug kan ikke overdrages, medmindre tredjemand er en virksomhed og overdragelsen sker sammen med den del af virksomheden, inden for hvilken brugen fandt sted eller forberedelserne blev truffet.

Artikel 23

Statslig anvendelse

Enhver bestemmelse i en medlemsstats lovgivning om, at nationale design kan anvendes af staten eller på dennes vegne, kan anvendes på EF-design, men kun i det omfang det er nødvendigt af væsentlige forsvars- eller sikkerhedshensyn.

Femte afdeling

Ugyldighed

Artikel 24

Ugyldighedserklæring

1. Et registreret EF-design erklæres ugyldigt efter ansøgning til Harmoniseringskontoret efter den i afsnit VI og VII fastsatte procedure eller af en EF-designdomstol ved fremsættelse af modkrav under en sag om krænkelse.
2. Et ikke-registreret EF-design erklæres ugyldigt af en EF-designdomstol efter ansøgning herom til en sådan domstol eller ved fremsættelse af modkrav under en sag om krænkelse.
3. Et EF-design kan erklæres ugyldigt, selv efter at det er bortfaldet, eller efter at der er givet afkald på det.

Artikel 25

Ugyldighedsgrunde

1. Et EF-design kan kun erklæres ugyldigt,
 - a) hvis designet ikke er i overensstemmelse med definitionen i artikel 3, litra a)
 - b) hvis det ikke opfylder betingelserne i artikel 4 til 9
 - c) hvis indehaveren i henhold til en domstolsafgørelse ikke er berettiget til EF-designet i medfør af artikel 14
 - d) hvis EF-designet strider mod et tidligere design, som er blevet offentliggjort efter datoen for ansøgningens indgivelse eller, hvis der begæres prioritet, efter prioritetsdagen for EF-designet, og som fra en dato, der ligger forud for førnævnte dato, er beskyttet som et registreret EF-design eller ved en ansøgning om registrering af et EF-design eller ved en registreret designret i en medlemsstat eller ved en ansøgning om en sådan ret
 - e) hvis et kendetegn benyttes i et senere design, og fællesskabsretten eller medlemsstatens lovgivning vedrørende sådanne tegn giver indehaveren af retten til kendetegnet ret til at forbyde en sådan brug
 - f) hvis designet udgør en uhjemlet brug af et værk, der er beskyttet af en medlemsstats ophavsretslovgivning
 - g) hvis designet udgør en uretmæssig brug af et af de elementer, der er anført i artikel 6 c i Pariserkonventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret (herefter benævnt »Pariserkonventionen«), eller en uretmæssig brug af andre kendetegn, emblemer og våbenskjold end dem, der er omfattet af artikel 6c, og som er af særlig offentlig interesse i en medlemsstat.
2. Den begrundelse, som er omhandlet i stk. 1, litra c), kan kun påberåbes af den person, som EF-designretten tilkommer i henhold til artikel 14.

3. De begrundelser, som er omhandlet i stk. 1, litra d), e) og f), kan kun påberåbes af ansøgeren til eller indehaveren af den tidligere rettighed.

4. Den begrundelse, som er omhandlet i stk. 1, litra g), kan kun påberåbes af den fysiske eller juridiske person, som er berørt af brugen.

5. Uanset stk. 3 og 4 kan medlemsstaterne bestemme, at de begrundelser, som er omhandlet i stk. 1, litra d) og g), også kan påberåbes af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat på eget initiativ.

6. Et registreret EF-design, der er erklæret ugyldigt i medfør af stk. 1, litra b), e), f) eller g), kan opretholdes i ændret form, såfremt det i den ændrede form opfylder betingelserne for beskyttelse, og det beholder sin identitet. Opretholdelse i ændret form kan omfatte registrering ledsaget af et delvist afkald fra indehaveren af det registrerede EF-design eller indførelse i designregistret af en retsafgørelse eller en afgørelse truffet af Harmoniseringskontoret om det registrerede EF-designs delvise ugyldighed.

Artikel 26

Ugyldighedens retsvirkninger

1. Hvis EF-designet erklæres helt eller delvis ugyldigt, anses de retsvirkninger, der i henhold til denne forordning er knyttet til designet, for ikke at have eksisteret.
2. Med forbehold af nationale bestemmelser enten om krav på erstatning for skade, der skyldes fejl eller ond tro fra EF-designhaverens side, eller for uberettiget berigelse, berører den tilbagevirkende kraft, der er knyttet til EF-designets ugyldighed, ikke:
 - a) afgørelser i sager om designkrænkelse, som har fået retskraft og er blevet fuldbyrdet før afgørelsen om ugyldighed
 - b) aftaler indgået før afgørelsen om ugyldighed, hvis de er blevet opfyldt før afgørelsen; beløb erlagt i henhold til den pågældende aftale kan dog ud fra rimelighedsbetragtninger kræves tilbagebetalt, hvis omstændighederne tilsiger det.

AFSNIT III

EF-DESIGN SOM ER GENSTAND FOR EJENDOMSRET

Artikel 27

Ligestilling af EF-design med nationale designrettigheder

1. Medmindre andet er fastsat i artikel 28, 29, 30, 31 og 32, betragtes et EF-design, som er genstand for ejendomsret i sin helhed og er gældende for hele Fællesskabets område, som et nationalt design i den medlemsstat:
 - a) hvor indehaveren har sit hovedsæde eller sin bopæl på det relevante tidspunkt, eller
 - b) hvor indehaveren, såfremt litra a) ikke finder anvendelse, har et forretningssted på det relevante tidspunkt.

2. For så vidt angår et registreret EF-design, finder stk. 1 anvendelse på grundlag af de oplysninger, der fremgår af designregistret.

3. Indehaves et design af flere personer i fællesskab, og opfylder to eller flere af dem den i stk. 1 fastsatte betingelse, fastlægges den i stk. 1 nævnte medlemsstat:

- a) for det ikke-registrerede EF-designs vedkommende under henvisning til den designhaver, der udpeges efter fælles overenskomst;
- b) for det registrerede EF-designs vedkommende under henvisning til den første indehaver, der er anført i designregistret.

4. Finder stk. 1, 2 og 3 ikke anvendelse, er den i stk. 1 nævnte medlemsstat den medlemsstat, hvor Harmoniseringskontoret har sit hjemsted.

Artikel 28

Overdragelse af et registreret EF-design

Et registreret EF-design kan overdrages på følgende betingelser:

- a) efter anmodning fra en af parterne indføres overdragelsen i registret og bekendtgøres
- b) så længe overdragelsen ikke er indført i registret, kan rettighedserhververen ikke gøre de rettigheder gældende, som følger af EF-designets registrering
- c) skal der i forhold til Harmoniseringskontoret overholdes frister, kan rettighedserhververen afgive de fornødne erklæringer over for dette, så snart anmodningen om registrering af overdragelsen af rettigheder er indgivet til Harmoniseringskontoret
- d) alle meddelelser, der i henhold til artikel 66 tilstilles indehaveren af et registreret EF-design, stiles af Harmoniseringskontoret til den person, der er registreret som indehaver, eller til dennes repræsentant, hvis der er udpeget en sådan.

Artikel 29

Et registreret EF-design som er genstand for tingslige rettigheder

1. Et registreret EF-design kan pantsættes eller gøres til genstand for anden tingslig ret.
2. De i stk. 1 omhandlede rettigheder indføres i registret og bekendtgøres, såfremt en af parterne anmoder herom.

Artikel 30

Tvangsfuldbyrdelse

1. Et registreret EF-design kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse.
2. Domstolene og myndighederne i den medlemsstat, der er omhandlet i artikel 27, har enekompetence med hensyn til tvangsfuldbyrdelse for så vidt angår et registreret EF-design.

3. Tvangsfuldbyrdelse indføres i registret og bekendtgøres, såfremt en af parterne anmoder herom.

Artikel 31

Konkursbehandling

1. Et EF-design kan kun inddrages i en konkursbehandling, der er blevet indledt i den medlemsstat, hvor centret for skyldnerens hovedinteresser befinder sig.
2. Er et EF-design genstand for sameje mellem flere, finder stk. 1 tilsvarende anvendelse med hensyn til vedkommende medindehavers andel.
3. Indgår et EF-design i konkursbehandling indføres dette på begæring af den kompetente nationale myndighed i registret og bekendtgøres i den i artikel 73, stk. 1, omhandlede Registreringstidende for EF-designs.

Artikel 32

Licens

1. Der kan gives licens til udnyttelse af et EF-design for hele Fællesskabet eller en del af dette. Licensen kan være en eksklusiv eller en ikke-eksklusiv licens.
2. Med forbehold af eventuelle søgsmål, der bygger på aftaleretten, kan indehaveren af et EF-design gøre de rettigheder, der er knyttet til det, gældende over for en licenstag, der overtræder en af bestemmelserne i licensaftalen med hensyn til licensens gyldighedsperiode, den udformning, hvori designet må anvendes, arten af de varer, for hvilke licensen er meddelt, og kvaliteten af de af licenstageren fremstillede varer.
3. Medmindre andet er fastsat i licensaftalen, kan licenstageren kun anlægge sag om krænkelse af et EF-design, hvis indehaveren af dette har givet sit samtykke hertil. Indehaveren af en eksklusiv licens kan dog anlægge en sådan sag, hvis EF-designhaveren — efter at have været blevet opfordret hertil — ikke selv har anlagt sag om krænkelse inden for et rimeligt tidsrum.

4. Enhver licenstag har ret til at indtræde i en af EF-designhaveren anlagt sag om krænkelse med henblik på at få erstatning for den skade, vedkommende måtte have lidt.

5. Meddelelse eller overdragelse af en licens til udnyttelse af et registreret EF-design indføres i registret og bekendtgøres, såfremt en af parterne anmoder herom.

Artikel 33

Retsvirkning over for tredjemand

1. De i artikel 28, 29, 30 og 32 omhandlede retshandlers virkning over for tredjemand bestemmes efter lovgivningen i den medlemsstat, der er omhandlet i artikel 27.

2. De i artikel 28, 29 og 32 omhandlede retshandler vedrørende registrerede EF-design har dog kun virkning over for tredjemand i alle medlemsstater, hvis de er indført i registret. En retshandel har dog — forud for sådan registrering — virkning over for tredjemand, der har erhvervet rettigheder over det registrerede EF-design efter tidspunktet for den pågældende retshandel, men som var bekendt med retshandlen på tidspunktet for rettigheds erhvervelsen.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på en person, der erhverver et registreret EF-design eller rettigheder vedrørende et registreret EF-design ved overdragelse af en virksomhed som helhed eller ved anden universalsuccession.

4. Indtil fælles regler for medlemsstaterne vedrørende konkursbehandling træder i kraft, bestemmes virkningerne over for tredjemand af en konkursbehandling efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor sådan behandling først indledes i henhold til den nationale lovgivning eller de bestemmelser, der finder anvendelse på dette område.

Artikel 34

Ansøgningen om registrering af et EF-design, som er genstand for ejendomsret

1. En ansøgning om registrering af et EF-design, som er genstand for ejendomsret, betragtes i sin helhed og på hele Fællesskabets område som en national designrettighed i den medlemsstat, der er omhandlet i artikel 27.

2. Artikel 28, 29, 30, 31, 32 og 33 finder tilsvarende anvendelse på en ansøgning om registrering af et EF-design. Er virkningerne af en af disse bestemmelser betinget af en indførsel i registret, skal en sådan formalitet være opfyldt ved registreringen af det heraf følgende registrerede EF-design.

AFSNIT IV

ANSØGNING OM REGISTRERING AF ET EF-DESIGN

Første afdeling

Indgivelse af ansøgninger og kravene til disse

Artikel 35

Indgivelse og videresendelse af ansøgninger

1. Ansøgningen om registrering af et EF-design indgives efter ansøgerens eget valg:

- a) til Harmoniseringskontoret eller
- b) til en medlemsstats centrale myndighed for industriel ejendomsret eller
- c) i Benelux-landene til Benelux-landenes designkontor.

2. Indgives ansøgningen til en medlemsstats centrale myndighed for industriel ejendomsret eller til Benelux-landenes designkontor, træffer den pågældende myndighed foranstalt-

ninger til at videresende ansøgningen til Harmoniseringskontoret senest to uger efter indgivelsen. Myndigheden kan pålægge ansøgeren et gebyr, som ikke må overstige de administrative omkostninger ved modtagelse og videresendelse af ansøgningen.

3. Så snart Harmoniseringskontoret har modtaget en ansøgning, der er blevet videresendt af en central myndighed for industriel ejendomsret i en medlemsstat eller af Benelux-landenes designkontor, giver det ansøgeren underretning herom med angivelse af datoen for Harmoniseringskontorets modtagelse af ansøgningen.

4. Ti år efter denne forordnings ikrafttræden forelægger Kommissionen en rapport om, hvorledes ordningen med indgivelse af ansøgninger om registrering af EF-design fungerer, samt eventuelle forslag til ændring af ordningen.

Artikel 36

Krav til ansøgningen

1. Ansøgningen om registrering af et EF-design skal indeholde:

- a) en anmodning om registrering
- b) oplysninger, der gør det muligt at fastslå ansøgerens identitet
- c) en reproducerbar afbildning af designet. Hvis ansøgningens genstand er et todimensionalt design, og ansøgningen indeholder anmodning om udsættelse af bekendtgørelsen, jf. artikel 50, kan der dog i stedet for afbildningen af designet forelægges et prøveeksemplar.

2. Ansøgningen skal endvidere indeholde en angivelse af de produkter, hvori designet skal inkorporeres, eller hvorpå det skal anvendes.

3. Ansøgningen kan derudover indeholde:

- a) en nærmere beskrivelse af designets udseende eller et prøveeksemplar
- b) en anmodning om, at bekendtgørelsen af registreringen udsættes i overensstemmelse med artikel 50
- c) oplysninger om den befuldmægtigede, hvis ansøgeren har udpeget en sådan
- d) en klassifikation af de produkter, hvori designet skal inkorporeres, eller hvorpå det skal anvendes, opdelt i klasser
- e) en angivelse af designeren eller af det team, der har frembragt designet, eller en erklæring på ansøgerens ansvar om, at designeren eller teamet har givet afkald på retten til at blive nævnt.

4. For ansøgningen betales der et registreringsgebyr og et bekendtgørelsesgebyr. Indgives der en anmodning om udsættelse af bekendtgørelsen i henhold til stk. 3, litra b), betales der i stedet for et bekendtgørelsesgebyr et gebyr for udsættelse af bekendtgørelsen.

5. Ansøgningen skal opfylde de betingelser, som er fastsat i gennemførelsesforordningen.

6. Oplysningerne i de elementer, der er anført i stk. 2 og i stk. 3, litra a) og d), berører ikke omfanget af beskyttelsen af designet som sådan.

Artikel 37

Samlede ansøgninger

1. Flere design kan tages med under ét i en samlet ansøgning om registrering af EF-design. Med undtagelse af ornamenter er denne mulighed dog betinget af, at de produkter, hvori design skal inkorporeres, eller hvorpå de skal anvendes, alle hører til samme klasse i den internationale klassifikation af industrielle mønstre og modeller.

2. Ud over betaling af de i artikel 36, stk. 4, omhandlede gebyrer betales der for en samlet ansøgning et supplerende registreringsgebyr og et supplerende bekendtgørelsesgebyr. Indeholder den samlede ansøgning en anmodning om udsættelse af bekendtgørelsen, betales der i stedet for det supplerende bekendtgørelsesgebyr et supplerende gebyr for bekendtgørelsens udsættelse. De supplerende gebyrer skal svare til en procentdel af basisgebyret for hvert enkelt supplerende design.

3. Den kollektive ansøgning skal opfylde de betingelser, der er fastsat i gennemførelsesforordningen.

4. Hvert enkelt design i en samlet ansøgning eller en samlet registrering kan behandles uafhængigt af de øvrige med henblik på gennemførelsen af denne forordning. Det enkelte design kan navnlig, uafhængigt af de øvrige, håndhæves, gøres til genstand for licens, tingslige rettigheder, tvangsfuldbyrdelse eller konkursbehandling, afkald, fornyelse eller overdragelse, udsættelse af bekendtgørelsen eller erklæres ugyldigt. En samlet ansøgning eller en samlet registrering kan kun opdeles i flere særskilte ansøgninger eller registreringer under overholdelse af betingelserne i gennemførelsesforordningen.

Artikel 38

Ansøgningsdato

1. Datoen for en ansøgning om registrering af et EF-design er den dato, på hvilken ansøgeren — til Harmoniseringskontoret eller til en medlemsstats centrale myndighed for industriel ejendomsret eller til Benelux-landenes designkontor, hvis ansøgningen indgives til en af disse myndigheder — indgiver dokumenter indeholdende de i artikel 36, stk. 1, anførte oplysninger.

2. Uanset stk. 1 er datoen for en ansøgning, der indgives til en medlemsstats centrale myndighed for industriel ejendomsret eller til Benelux-landenes designkontor, og som når frem til Harmoniseringskontoret mere end to måneder efter, at dokumenterne indeholdende de i artikel 36, stk. 1, anførte oplysninger blev indgivet, den dato, hvor sådanne dokumenter modtages af Harmoniseringskontoret.

Artikel 39

Ligestilling af en EF-designansøgning med en national ansøgning

En ansøgning om registrering af et EF-design, for hvilken der er fastsat en ansøgningsdato, ligestilles i medlemsstaterne med en forskriftsmæssig national ansøgning, med den eventuelle prioritet, der påberåbes for EF-designansøgningen.

Artikel 40

Klassifikation

Tillægget til arrangementet vedrørende oprettelse af en international klassifikation af industrielle design, undertegnet i Locarno den 8. oktober 1968, anvendes på denne forordning.

Anden afdeling

Prioritet

Artikel 41

Ret til prioritet

1. Den, der forskriftsmæssigt har indgivet ansøgning om en designrettighed eller en brugsmodel i eller for en af de stater, der har tiltrådt Pariserkonventionen, eller overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, eller den, til hvem retten er overgået, tillægges i forhold til en indgiven ansøgning om registrering af et EF-design for samme design eller brugsmodel prioritet inden for en frist på seks måneder regnet fra datoen for indgivelsen af den første ansøgning.

2. Enhver ansøgning, der ifølge national lovgivning i den stat, i hvilken ansøgningen er indgivet, eller ifølge bilaterale eller multilaterale overenskomster svarer til en forskriftsmæssig national ansøgning, anses for prioritetsbegrundende.

3. Ved »forskriftsmæssig national ansøgning« forstår enhver ansøgning, for hvilken ansøgningsdatoen kan fastslås, uanset det senere udfald af ansøgningen.

4. Som første ansøgning, fra hvis indgivelsesdag prioritetsfristen begynder at løbe, anses også en senere ansøgning om et design, som er indgivet i eller for samme stat som den, hvor en første ansøgning er blevet indgivet, såfremt denne tidligere ansøgning på tidspunktet for den senere ansøgning er tilbagekaldt, opgivet eller afslået uden at have været gjort tilgængelig for offentligheden og uden at have affødt rettigheder, som fortsat består, og for så vidt første ansøgning ikke allerede har tjent som grundlag for påberåbelse af prioritet. Den tidligere ansøgning kan i så fald ikke længere tjene som grundlag for påberåbelse af prioritet.

5. Er første ansøgning indgivet i en stat, der ikke har tiltrådt Pariserkonventionen eller overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, finder stk. 1 til 4 kun anvendelse i det omfang, den pågældende stat i henhold til offentliggjorte undersøgelser indrømmer prioritet på grundlag af den første ansøgning til Harmoniseringskontoret på betingelser og med virkninger svarende til dem, der er fastlagt i denne forordning.

Artikel 42

Påberåbelse af prioritet

Den, der ansøger om registrering af et EF-design, og som påberåber sig prioritet på grundlag af en tidligere ansøgning, indgiver en prioritetserklæring og en genpart af den tidligere ansøgning. Hvis den tidligere ansøgning ikke er affattet på et af Harmoniseringskontorets arbejdssprog, kan Harmoniseringskontoret kræve en oversættelse af den til et af kontorets arbejdssprog.

Artikel 43

Prioritetens retsvirkning

Prioriteten har den retsvirkning, at prioritetsdatoen anses for at være datoen for indgivelsen af ansøgningen om registrering af et EF-design med hensyn til artikel 5, 6, 7 og 22, artikel 25, stk. 1, litra d), og artikel 50, stk. 1.

Artikel 44

Udstillingsprioritet

1. Hvis en person, der ansøger om registrering af et EF-design, har fremvist produkter, hvori designet er inkorporeret, eller hvorpå det anvendes, på en officiel eller officielt anerkendt international udstilling, som defineret i konventionen angående internationale udstillinger, undertegnet i Paris den 22. november 1928, kan vedkommende — hvis ansøgning indgives inden for en frist på seks måneder efter første fremvisning af sådanne produkter — påberåbe sig prioritet fra den pågældende dato, jf. artikel 43.

2. En ansøger, der ønsker at påberåbe sig prioritet i medfør af stk. 1, skal på de i gennemførelsesforordningen fastsatte betingelser godtgøre, at de produkter, hvori designet er inkorporeret, eller hvorpå det anvendes, har været fremvist.

3. En udstillingsprioritet, som gives i en medlemsstat eller i et tredjeland indebærer ikke nogen forlængelse af den i artikel 41 fastsatte prioritetsfrist.

AFSNIT V

REGISTRERINGSPROCEDURE

Artikel 45

Undersøgelse af, om de formelle ansøgningskrav er opfyldt

1. Harmoniseringskontoret undersøger, om ansøgningen opfylder de i artikel 36, stk. 1, fastsatte krav for fastlæggelsen af ansøgningsdatoen.

2. Harmoniseringskontoret undersøger om:

- a) ansøgningen opfylder de øvrige krav, der er fastsat i artikel 36, stk. 2, 3, 4 og 5, og — i tilfælde af en samlet ansøgning — i artikel 37, stk. 1 og 2

b) ansøgningen opfylder de formelle krav, der er fastsat i gennemførelsesforordningen vedrørende gennemførelsen af artikel 36 og 37

c) kravene i artikel 77, stk. 2, er opfyldt

d) kravene vedrørende påberåbelse af prioritet er opfyldt, hvis der begæres prioritet.

3. De nærmere bestemmelser om undersøgelsen af de formelle krav til ansøgningen fastsættes i gennemførelsesforordningen.

Artikel 46

Afhjælpelige mangler

1. Hvis Harmoniseringskontoret ved den i artikel 45 omhandlede undersøgelse fastslår, at ansøgningen er forbundet med mangler, som kan afhjælpes, opfordrer Harmoniseringskontoret ansøgeren til inden for den fastsatte frist at afhjælp disse.

2. Vedrører manglerne de krav, der er omhandlet i artikel 36, stk. 1, og efterkommer ansøgeren Harmoniseringskontorets opfordring inden for den fastsatte frist, anser Harmoniseringskontoret den dato, hvor manglerne er blevet afhjulpet, for at være ansøgningsdatoen. Hvis manglerne ikke afhjælpes inden for den fastsatte frist, behandles ansøgningen ikke som en ansøgning om registrering af et EF-design.

3. Vedrører manglerne de i artikel 45, stk. 2, litra a)-c), omhandlede krav, herunder betaling af gebyrer, og efterkommer ansøgeren Harmoniseringskontorets opfordring inden for den fastsatte frist, anser Harmoniseringskontoret den dato, hvor den med mangler behæftede ansøgning oprindelig blev indgivet, for at være ansøgningsdatoen. Er manglerne eller den manglende betaling ikke afhjulpet inden for den fastsatte frist, afviser Harmoniseringskontoret ansøgningen.

4. Vedrører manglerne de i artikel 48, stk. 2, litra d), omhandlede krav, og afhjælpes de ikke inden for den fastsatte frist, fortabes prioriteten for ansøgningen.

Artikel 47

Registreringshindringer

1. Hvis Harmoniseringskontoret ved undersøgelsen i henhold til artikel 45, fastslår, at det design, for hvilket der søges beskyttelse:

a) ikke er i overensstemmelse med definitionen i artikel 3, litra a)

b) strider mod offentlig orden eller sædelighed,

afviser det ansøgningen.

2. Ansøgningen afvises ikke, før ansøgeren har haft lejlighed til at trække ansøgningen tilbage eller ændre den eller til at fremsætte bemærkninger.

*Artikel 48***Registrering**

Er kravene til ansøgningen om registrering af et EF-varemærke opfyldt, og er ansøgningen ikke blevet afvist i henhold til artikel 47, registrerer Harmoniseringskontoret ansøgningen i EF-designregistret som et registreret EF-design. Ved registreringen anføres den ansøgningsdato, der er omhandlet i artikel 38.

*Artikel 49***Bekendtgørelse**

Når registrering har fundet sted, bekendtgør Harmoniseringskontoret det registrerede EF-design i Registreringstidende for EF-design, jf. artikel 73, stk. 1. Indholdet af bekendtgørelsen fastsættes i gennemførelsesforordningen.

*Artikel 50***Udsættelse af bekendtgørelsen**

1. En ansøger kan ved indgivelsen af en ansøgning om et EF-design anmode om, at bekendtgørelsen af det registrerede EF-design udsættes i 30 måneder regnet fra datoen for ansøgningens indgivelse eller — hvis der er begæret prioritet — fra prioritetsdatoen.

2. Indgives en sådan anmodning, og er de i artikel 48 fastsatte betingelser opfyldt, registreres det registrerede EF-design, men hverken designets afbildning eller sagsakten vedrørende ansøgningen, jf. dog artikel 74, stk. 2, fremlægges til eftersyn for offentligheden.

3. Harmoniseringskontoret meddeler i Registreringstidende for EF-design, at bekendtgørelsen af et registreret EF-design er blevet udsat. Meddelelsen ledsages af oplysning om, hvem der er rettighedshaver til det pågældende registrerede EF-design, en angivelse af ansøgningsdatoen samt enhver anden oplysning, der foreskrives i gennemførelsesforordningen.

4. Ved udløbet af udsættelsesperioden eller på et tidligere tidspunkt, hvis rettighedshaveren har fremsat anmodning herom, giver Harmoniseringskontoret offentligheden adgang til registret og sagsakten vedrørende ansøgningen samt bekendtgør det registrerede EF-design i Registreringstidende for EF-design, hvis der inden for den i gennemførelsesforordningen fastsatte frist

- a) er sket betaling af bekendtgørelsesgebyret og — i tilfælde af en samlet ansøgning — det supplerende bekendtgørelsesgebyr.
- b) af rettighedshaveren — hvis der gøres brug af den i artikel 36, stk. 1, litra c), hjemlede mulighed — er indgivet en afbildning af designet

Opfylder rettighedshaveren ikke disse krav, anses det registrerede EF-design for ikke at have haft de i denne forordning angivne retsvirkninger.

5. For så vidt angår kollektive ansøgninger, finder stk. 4 eventuelt kun anvendelse på nogle af de design, de omfatter.

6. Sag vedrørende et registreret EF-design kan kun anlægges i den periode, hvor bekendtgørelsen er udsat, hvis de i registret indeholdte oplysninger og sagsakten vedrørende ansøgningen har været forelagt den person, mod hvem søgsmål anlægges.

AFSNIT VI

AFKALD PÅ OG UGYLDIGHED AF ET REGISTRERET EF-DESIGN*Artikel 51***Afkald**

1. Afkald på et registreret EF-design meddeles af designhaveren skriftligt til Harmoniseringskontoret. Afkaldet får først virkning, når det er indført i registret.

2. Gives der afkald på et EF-design, for hvilket bekendtgørelsen er udsat, bortfalder de retsvirkninger, der i henhold til denne forordning er knyttet dertil, med virkning fra rettens indtræden.

3. Der kan gives delvis afkald på et registreret EF-design, hvis det i sin ændrede form opfylder beskyttelseskravene, og designets identitet bibeholdes.

4. Til afkaldets registrering kræves samtykke af indehaveren af en rettighed, der er indført i EF-designregistret. Hvis en licens er registreret, kan et afkald kun indføres i registret, såfremt indehaveren af det registrerede EF-design godtgør at have underrettet licenshaveren om, at vedkommende har til hensigt at give afkald på designet. Efter udløbet af den i gennemførelsesforordningen foreskrevne frist indføres afkaldet i registret.

5. Hvis en sag om retten til et registreret EF-design i henhold til artikel 14 indbringes for en EF-designdomstol, noterer Harmoniseringskontoret ikke afkaldet i registret uden sagsøgers samtykke.

*Artikel 52***Begæring om, at et design erklæres ugyldigt**

1. Enhver fysisk eller juridisk person samt enhver offentlig myndighed med beføjelse hertil kan forelægge Harmoniseringskontoret en begæring om, at et registreret EF-design erklæres ugyldigt, jf. dog artikel 25, stk. 2 til 5.

2. Begæringen indgives skriftligt og skal begrundes. Den anses først for at være indgivet, når gebyret for en begæring om, at et design erklæres ugyldigt, er betalt.

3. En begæring om, at et EF-design erklæres ugyldigt, afvises, såfremt en EF-designdomstol har truffet afgørelse i en sag vedrørende det samme spørgsmål mellem de samme parter, og denne afgørelse har fået retskraft.

Artikel 53

Behandling af begæringen

1. Finder Harmoniseringskontoret, at begæringen om, at et EF-design erklæres ugyldigt, kan tages under behandling, undersøger det, hvorvidt de i artikel 25 anførte ugyldighedsgrunde er til hinder for bibeholdelse af det registrerede EF-design.
2. Under behandlingen af begæringen, der foretages i overensstemmelse med de i gennemførelsesforordningen fastsatte bestemmelser, opfordrer Harmoniseringskontoret om fornødent parterne til inden for en af Harmoniseringskontoret fastsat frist at udtale sig om meddelelser fra dette eller om indlæg fra de øvrige parter.
3. Afgørelsen om EF-designets ugyldighed indføres i EF-designregistret, når afgørelsen er blevet endelig.

Artikel 54

Den påståede designkrænkers mulighed for at indtræde i sagen

1. Indgives der begæring om, at et registreret EF-design erklæres for ugyldigt kan tredjemand, der godtgør, at der over for vedkommende er blevet iværksat en sag om krænkelse af det samme design, indtræde som part i ugyldighedssagen, hvis anmodning herom fremsættes inden for tre måneder efter den dato, hvor sagen om designkrænkelse blev indledt for så vidt Harmoniseringskontoret endnu ikke har truffet endelig afgørelse.

Det samme gælder for tredjemand, der ikke blot godtgør, at indehaveren af EF-designet har anmodet vedkommende om at ophøre med en påstået krænkelse af designet, men også godtgør at have indledt en sag for en domstol for at få fastslået, at EF-designet ikke krænkes.

2. Anmodning om at indtræde i en sag som part indgives med en skriftlig begrundelse. En sådan anmodning anses ikke for indgivet før gebyret i artikel 52, stk. 2, er betalt. Derefter vil anmodningen — med forbehold af de undtagelser, der fastsættes i gennemførelsesforordningen — blive anset for at være en begæring om, at der træffes afgørelse om ugyldighed.

AFSNIT VII

APPEL

Artikel 55

Afgørelser, der kan påklages

1. Afgørelser truffet af undersøgerne, af afdelingen for administration af varemærker og design og juridiske spørgsmål samt af ugyldighedsafdelingerne kan påklages. Klagen har opsættende virkning.
2. En afgørelse, som ikke afslutter sagsbehandlingen i forhold til en af parterne, kan kun påklages sammen med den endelige afgørelse, medmindre der i den pågældende afgørelse gives adgang til særskilt klage.

Artikel 56

Personer, der er berettiget til at klage og til at være part i appelsager

Adgang til at klage har enhver part i en sag, hvor der er blevet truffet en afgørelse, som er gået vedkommende imod. De øvrige parter i den pågældende sag er uden videre parter i appelsagen.

Artikel 57

Tidsfrist og klagens form

Klagen indgives skriftligt til Harmoniseringskontoret inden to måneder fra den dato, på hvilken der er givet meddelelse om den afgørelse, der påklages. Klagen anses først for indgivet, når klagegebyret er betalt. Inden fire måneder fra den dato, på hvilken der er givet meddelelse om afgørelsen, skal der indgives en skriftlig begrundelse for klagen.

Artikel 58

Ændring af den pågældende afgørelse

1. Finder den afdeling, hvis afgørelse anfægtes, at klagen kan behandles og er begrundet, berigtiger den sin afgørelse. Dette gælder dog ikke, såfremt klageren har en modpart i sagen.
2. Imødekommes klagen ikke inden en måned efter, at den begrundede klage er modtaget, fremsendes den straks til appelkammeret uden bemærkninger til sagens realitet.

Artikel 59

Behandling af klagen

1. Kan klagen behandles, undersøger appelkammeret, om der kan gives klageren medhold.
2. Under behandlingen af klagen opfordrer appelkammeret om fornødent parterne til inden for en af kammeret fastsat frist at fremkomme med deres bemærkninger til dets meddelelser eller til indlæg fra de øvrige parter.

Artikel 60

Afgørelse af klagen

1. Efter at have realitetsbehandlet sagen træffer appelkammeret afgørelse om klagen. Appelkammeret kan enten omgøre den af afdelingen truffede afgørelse eller hjemvise sagen til videre behandling i den pågældende afdeling.
2. Hjemviser appelkammeret sagen til videre behandling i den afdeling, som har truffet den påklagede afgørelse, er denne afdeling bundet af præmisserne og konklusionerne i appelkammerets afgørelse, såfremt de faktiske omstændigheder er uforandrede.
3. Appelkamrenes afgørelser får først retskraft efter udløbet af den frist, der er omhandlet i artikel 65, stk. 5, eller, såfremt en sådan afgørelse inden for denne frist er indbragt for EF-Domstolen, fra datoen for dens afvisning.

*Artikel 61***Indbringelse af klager for EF-Domstolen**

1. Appellkamrenes afgørelser om klager kan indbringes for EF-Domstolen.
2. Indbringelse af klage kan ske under påberåbelse af inkompetence, væsentlige formmangler eller overtrædelse af traktaten, af denne forordning eller af retsregler vedrørende deres gennemførelse eller under påberåbelse af magtfordrejning.
3. EF-Domstolen har kompetence til at ophæve eller omgøre den indklagede afgørelse.
4. Enhver part i sagen ved appelkammeret har adgang til at indbringe en klage, for så vidt den pågældende ikke har fået medhold.
5. Klagen indbringes for EF-Domstolen inden to måneder efter datoen for meddelelsen af appelkammerets afgørelse.
6. Harmoniseringskontoret træffer de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af EF-Domstolens afgørelse.

AFSNIT VIII

SAGSBEHANDLINGEN VED HARMONISERINGSKONTORET

Første afdeling

Almindelige bestemmelser*Artikel 62***Afgørelsens begrundelse**

Harmoniseringskontorets afgørelser skal begrundes. De må kun støttes på grunde, som parterne har haft lejlighed til at udtale sig om.

*Artikel 63***Harmoniseringskontorets prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder**

1. Under sagsbehandlingen ved Harmoniseringskontoret prøver dette ex officio de faktiske omstændigheder; i sager vedrørende ugyldighed begrænser Harmoniseringskontoret sig imidlertid til at prøve de af parterne fremførte kendsgerninger, beviser og argumenter og til de af parterne fremsatte anmodninger.
2. Harmoniseringskontoret kan se bort fra kendsgerninger eller beviser, som ikke er påberåbt eller fremført rettidigt af de pågældende parter.

*Artikel 64***Mundtlig forhandling**

1. Harmoniseringskontoret anordner mundtlig forhandling enten ex officio eller på anmodning af en part i sagen, såfremt det anser det for hensigtsmæssigt.
2. Den mundtlige forhandling, herunder afsigelsen af afgørelsen, er offentlig, medmindre den afdeling, for hvilken forhandlingen finder sted, træffer anden bestemmelse i tilfælde,

hvor offentlighed ville kunne medføre alvorlige og urimelige ulemper, især for en part i sagen.

*Artikel 65***Bevisoptagelse**

1. Under sagsbehandlingen ved Harmoniseringskontoret kan bevisoptagelsen navnlig ske på følgende måder:
 - a) afhøring af parterne
 - b) indhentning af oplysninger
 - c) fremlæggelse af dokumenter og bevismidler
 - d) afhøring af vidner
 - e) udtalelser fra sagkyndige
 - f) skriftlige erklæringer, der er afgivet under ed eller på tro og love, eller som har tilsvarende bindende virkning i henhold til lovgivningen i den stat, hvor de er afgivet.
2. Den afdeling i Harmoniseringskontoret, der har fået forelagt sagen, kan lade et af sine medlemmer foretage bevisoptagelsen.
3. Anser Harmoniseringskontoret det for påkrævet, at en part, et vidne eller en sagkyndig afgiver mundtlig forklaring, indkalder Harmoniseringskontoret den pågældende til at give møde for sig.
4. Parterne underrettes om afhøringen af et vidne eller en sagkyndig ved Harmoniseringskontoret. De har ret til at overvære afhøringen og stille spørgsmål til vidnet eller den sagkyndige.

*Artikel 66***Tilstillelse af meddelelser**

Harmoniseringskontoret tilstiller ex officio rette vedkommende alle afgørelser og indkaldelser samt de meddelelser, som får en frist til at løbe, eller som skal tilstilles i henhold til andre bestemmelser i denne forordning eller til gennemførelsesforordningen, eller hvis tilstillelse præsidenten for Harmoniseringskontoret har truffet bestemmelse om.

*Artikel 67***Restitutio in integrum**

1. En ansøger eller indehaver af et registreret EF-design eller enhver anden part i en sag ved Harmoniseringskontoret, der trods iagttagelse af den efter omstændighederne fornødne omhu er blevet forhindret i over for Harmoniseringskontoret at overholde en frist, genindsættes på begæring i sine tidligere rettigheder, såfremt den manglende overholdelse af fristen i medfør af denne forordning har som direkte følge, at en ret eller et retsmiddel fortabes.
2. Begæringen indgives skriftligt inden to måneder fra hindringens ophør. Den ovenfor omhandlede undladelse skal bringes til ophør inden for samme frist. Begæringen kan kun antages inden for et år efter udløbet af den ikke overholdte frist. Er ansøgningen om fornyelse af registreringen ikke indgivet, eller fornyelsesgebyret ikke betalt, indeholdes den i artikel 13, stk. 3, andet punktum, fastsatte yderligere frist på seks måneder, i fristen på et år.

3. Begæringen skal begrundes og skal angive de omstændigheder, den støttes på. Den anses først for indgivet, når gebyret for genindsættelse i tidligere rettigheder er betalt.

4. Den afdeling, der er kompetent til at træffe afgørelse om undladelsen, træffer afgørelse om begæringen.

5. Bestemmelserne i denne artikel finder ikke anvendelse på de i stk. 2 og artikel 41, stk. 1, nævnte frister.

6. Når den, der ansøger om eller er indehaver af et registreret EF-design, genindsættes i sine tidligere rettigheder, kan vedkommende ikke gøre sine rettigheder gældende over for tredjemand, som i god tro — i perioden mellem tidspunktet for fortabelsen af retten i henhold til ansøgningen om eller registreringen af det registrerede EF-design og det tidspunkt, hvor genindsættelsen i disse rettigheder er blevet bekendtgjort — har markedsført produkter, hvori designet er inkorporeret, eller hvorpå det anvendes, og som falder inden for rammerne af den ved det registrerede EF-design tillagte beskyttelse.

7. Tredjemand, der kan gøre bestemmelserne i stk. 6 gældende, kan inden for en frist på to måneder regnet fra datoen for offentliggørelsen af afgørelsen om genindsættelse i rettighederne rejse tredjemandsindsigelse mod afgørelsen om indsættelse af ansøgeren eller indehaveren af et registreret EF-design i tidligere rettigheder.

8. Denne artikel indskrænker ikke en medlemsstats ret til at meddele restitutio in integrum med hensyn til frister, som er fastsat i denne forordning, og som skal overholdes i forhold til den pågældende stats myndigheder.

Artikel 68

Henvisning til almindelige retsgrundsætninger

I det omfang denne forordning, gennemførelsesforordningen, gebyrregulativet eller appelkamrenes procesreglement ikke indeholder bestemmelser om sagsbehandlingen, tager Harmoniseringskontoret hensyn til de sagsbehandlingsprincipper, der er almindeligt anerkendt i medlemsstaterne.

Artikel 69

Betalingsforpligtelsers ophør

1. Harmoniseringskontorets krav på betaling af gebyrer forældes efter fire år fra udgangen af det kalenderår, i hvilket gebyret forfaldt.

2. Krav mod Harmoniseringskontoret på tilbagebetaling af gebyrer eller af beløb, der ved betaling af et gebyr er betalt for meget, forældes efter fire år fra udgangen af det kalenderår, i hvilket kravet er opstået.

3. Den i stk. 1 og 2 omhandlede frist afbrydes i det i stk. 1 nævnte tilfælde ved en anmodning om betaling af gebyret og i det i stk. 2 nævnte tilfælde ved en skriftlig og begrundet anmodning. Ved afbrydelsen begynder en ny forældelsesfrist straks at løbe. Den udløber senest seks år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket den oprindelige frist begyndte at løbe, medmindre der i mellemtiden er anlagt sag til opfyldelse af kravet; i så fald udløber fristen tidligst et år efter, at dommen har fået retskraft.

Anden afdeling

Omkostninger

Artikel 70

Fordeling af omkostningerne

1. Den tabende part i en sag om et registreret EF-designs ugyldighed eller i en appelsag betaler de gebyrer, som er erlagt af den anden part, samt alle de nødvendige omkostninger i forbindelse med sagen, som den anden part har afholdt, herunder rejseudgifter, dagpenge og salær til en befuldmægtiget, rådgiver eller advokat, inden for rammerne af de beløb, som er fastsat for hver omkostningskategori, på de betingelser, der er fastsat i gennemførelsesforordningen.

2. Ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret kan dog, alt efter om de respektive parter taber sagen på et eller flere punkter eller ud fra rimelighedshensyn, træffe afgørelse om en anden fordeling af omkostningerne.

3. Den part, som bringer en sag til ophør ved at give afkald på det registrerede EF-design eller ved ikke at forny EF-designets registrering eller ved at tilbagekalde en begæring om ugyldighed eller klagen, betaler de gebyrer samt de omkostninger, som er afholdt af den anden part, på de betingelser, der er fastsat i stk. 1 og 2.

4. Indstilles sagen, træffer ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret en skønsmæssig afgørelse om sagsomkostningerne.

5. Er der mellem parterne ved ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret enighed om en anden fordeling af omkostningerne end den, der er fastsat i stk. 1, 2, 3 og 4, træffer ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret afgørelse i overensstemmelse hermed.

6. Kontoret for ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret fastsætter på begæring størrelsen af de omkostninger, der skal betales i medfør af stk. 1, 2, 3, 4 og 5. Dette beløb kan på begæring indgivet inden for den i gennemførelsesforordningen fastsatte frist ændres ved en afgørelse truffet af ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret.

Artikel 71

Tvangsfuldbyrdelse af afgørelser om fastsættelse af omkostninger

1. Enhver endelig afgørelse truffet af Harmoniseringskontoret om fastsættelse af omkostninger kan tvangsfuldbyrdes.

2. Tvangsfuldbyrdelse sker efter den borgerlige retsplejes gældende regler i den medlemsstat, på hvis område den finder sted. Fuldbyrdespåtegning efter en prøvelse, der kun omfatter ægtheden af det pågældende fuldbyrdesgrundlag påføres af den nationale myndighed, som hver medlemsstats regering udpeger og anmelder til Harmoniseringskontoret og EF-Domstolen.

3. Er disse formkrav opfyldt på den pågældende parts begæring, kan denne lade tvangsfuldbyrdelsen udføre i overensstemmelse med den nationale lovgivning ved indbringelse direkte for den kompetente myndighed.

4. Tvangsfuldbyrdelse kan kun udsættes, såfremt EF-Domstolen har truffet afgørelse herom. Prøvelsen af fuldbyrdelsesforanstaltningernes lovlighed falder dog inden for de nationale domstoles kompetence.

Tredje afdeling

Underretning af offentligheden og af medlemsstaternes myndigheder

Artikel 72

EF-designregistret

Harmoniseringskontoret fører et register, der benævnes »EF-designregistret«, og som indeholder de oplysninger, hvis indførelse i registret er foreskrevet i denne forordning eller i gennemførelsesforordningen. EF-designregistret er offentligt tilgængeligt, medmindre andet er fastsat i artikel 52, stk. 2.

Artikel 73

Regelmæssigt udkommende publikationer

1. Harmoniseringskontoret udgiver regelmæssigt en Registreringstidende for EF-design, der indeholder offentligt tilgængelige oplysninger, der er indført i EF-designregistret, samt andre oplysninger, hvis bekendtgørelse er foreskrevet i denne forordning eller i gennemførelsesforordningen.

2. Meddelelser og oplysninger af generel art fra præsidenten for Harmoniseringskontoret samt andre oplysninger vedrørende denne forordning og dens gennemførelse offentliggøres i det meddelelsesblad fra Harmoniseringskontoret.

Artikel 74

Aktindsigt

1. Aktindsigt vedrørende ansøgninger om registrering af EF-design, som endnu ikke er bekendt gjort, eller akter vedrørende registrerede EF-design, hvis bekendtgørelse er blevet udsat i henhold til artikel 50, eller som der, efter at udsættelse med bekendtgørelse har fundet sted, er blevet givet afkald på før eller ved udløbet af udsættelsesperioden for bekendtgørelsen, gives kun med samtykke fra den, der ansøger om eller er indehaver af rettigheder over et registreret EF-design.

2. Enhver, der kan godtgøre at have en legitim interesse, kan uden samtykke fra ansøgeren eller den, der er indehaver af det registrerede EF-design, få aktindsigt forud for bekendtgørelsen eller efter afkald på designet, jf. stk. 1.

Dette gælder navnlig, hvis den pågældende person kan godtgøre, at den, der ansøger om eller er indehaver af rettigheder over et registreret EF-design, har truffet foranstaltninger med henblik på over for vedkommende at påberåbe sig rettigheder i henhold til det registrerede EF-design.

3. Efter bekendtgørelsen af det registrerede EF-design kan enhver på begæring få adgang til akterne.

4. Når der i medfør af stk. 2 eller 3 gives aktindsigt, kan visse dokumenter i akterne dog undtages herfra efter gennemførelsesforordningen.

Artikel 75

Administrativt samarbejde

Harmoniseringskontoret og medlemsstaternes domstole eller andre kompetente myndigheder yder efter anmodning hinanden bistand ved at meddele oplysninger eller give adgang til sagsakter, medmindre denne forordning eller national lovgivning bestemmer andet.

Giver Harmoniseringskontoret domstole, anklagemyndigheder eller centrale myndigheder for industriel ejendomsret adgang til sagsakter, er denne adgang ikke underkastet begrænsningerne i artikel 74.

Artikel 76

Udveksling af publikationer

1. Harmoniseringskontoret og medlemsstaternes centrale myndigheder for industriel ejendomsret tilsender efter anmodning vederlagsfrit hinanden et eller flere eksemplarer af deres publikationer til de pågældende myndigheders eget brug.

2. Harmoniseringskontoret kan træffe aftaler om udveksling eller levering af publikationer.

Fjerde afdeling

Repræsentation

Artikel 77

Almindelige principper for repræsentation

1. Ingen er forpligtet til at lade sig repræsentere ved Harmoniseringskontoret, jf. dog stk. 2.

2. Fysiske og juridiske personer, der hverken har bopæl eller hovedsæde eller en regulær industriel eller kommerciel virksomhed i Fællesskabet, skal i henhold til artikel 78, stk. 1, ved Harmoniseringskontoret være repræsenteret i enhver sag, der behandles i henhold til denne forordning, bortset fra indgivelse af ansøgning om registrering af et EF-design, jf. dog stk. 3, andet punktum; der kan endvidere fastsættes undtagelser i gennemførelsesforordningen.

3. Fysiske og juridiske personer, der har bopæl eller hovedsæde eller en regulær industriel eller kommerciel virksomhed i Fællesskabet, kan lade sig repræsentere ved Harmoniseringskontoret af en af deres ansatte, der skal vedlægge akterne en underskrevet fuldmagt, som nærmere beskrevet i gennemførelsesforordningen.

En ansat hos en af nærværende stykke omfattet juridisk person kan også repræsentere andre juridiske personer, der har økonomisk tilknytning til førstnævnte juridiske person, selv om disse andre juridiske personer hverken har bopæl eller hovedsæde eller en regulær industriel eller kommerciel virksomhed i Fællesskabet.

Artikel 78

Faglig repræsentation

1. Repræsentationen af fysiske eller juridiske personer i sager ved Harmoniseringskontoret i henhold til denne forordning kan kun varetages af:

- a) en advokat der har bestalling i en af medlemsstaterne, og som har sit forretningssted i Fællesskabet, for så vidt advokaten i den pågældende stat har møderet i sager om industriel ejendomsret, eller af
- b) personer, der er godkendt til at give møde i henhold til den liste, der er omhandlet i artikel 89, stk. 1, litra b), i forordningen om EF-varemærker, eller af
- c) personer, der er opført på den særlige liste over anerkendte befuldmægtigede i designsager, der er omhandlet i stk. 4.

2. De i stk. 1, litra c), omhandlede personer har kun ret til at repræsentere tredjemand i designsager ved Harmoniseringskontoret.

3. Det fastsættes i gennemførelsesforordningen, om og på hvilke betingelser befuldmægtigede skal vedlægge akterne en underskrevet fuldmagt.

4. På den særlige liste over anerkendte befuldmægtigede i designsager kan opføres enhver fysisk person, der:

- a) er statsborger i en af medlemsstaterne
- b) har sit forretningssted eller ansættelsessted i Fællesskabet
- c) er bemyndiget til at repræsentere fysiske eller juridiske personer i designsager ved den centrale myndighed for industriel ejendomsret i en medlemsstat eller ved Benelux-landenes designkontor. Hvis bemyndigelsen til at repræsentere fysiske eller juridiske personer i designsager i den pågældende stat ikke er betinget af særlige faglige kvalifikationer, skal den, der ansøger om opførelse på listen, i mindst fem år regelmæssigt have optrådt som befuldmægtiget i designsager ved den pågældende stats centrale myndighed for industriel ejendomsret. Personer, hvis faglige kvalifikationer med hensyn til at repræsentere fysiske eller juridiske personer i designsager for den centrale myndighed for industriel ejendomsret i en medlemsstat, er officielt anerkendt i henhold til den pågældende stats forskrifter, skal dog ikke opfylde dette krav.

5. Opførelse på den i stk. 4 omhandlede liste sker efter ansøgning, som vedlægges en attest fra den centrale myndighed for industriel ejendomsret i den pågældende medlemsstat, hvorefter det fremgår, at betingelserne i nævnte stykke er opfyldt.

6. Præsidenten for Harmoniseringskontoret kan give dispensation fra:

- a) kravet i stk. 4, litra a), under særlige omstændigheder
- b) kravet i stykke 4, litra c), andet punktum, hvis ansøgeren fremlægger dokumentation for på anden måde at have erhvervet de nødvendige kvalifikationer.

7. Betingelserne for at slette en person af listen over anerkendte befuldmægtigede fastsættes i gennemførelsesforordningen.

AFSNIT IX

KOMPETENCE OG RETSPLEJE I SØGSMÅL VEDRØRENDE EF-DESIGN

Første afdeling

Kompetence og fuldbyrdelse

Artikel 79

Anvendelse af fuldbyrdelseskonventionen

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, finder bestemmelserne i konventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, undertegnet i Bruxelles den 27. september 1968 ⁽¹⁾, («fuldbyrdelseskonventionen»), anvendelse på sager vedrørende EF-design og ansøgninger om registrering af EF-design samt på procedurer i sager om EF-design og nationale design, der indrømmes samtidig beskyttelse.

2. De bestemmelser i fuldbyrdelseskonventionen, der finder anvendelse i henhold til stk. 1, har kun virkning for en medlemsstat i den udgave af konventionen, der er gældende for den pågældende medlemsstat på et givet tidspunkt.

3. For så vidt angår søgsmål af den i artikel 81 nævnte art:

- a) finder artikel 2 og 4, artikel 5, stk. 1, 3, 4 og 5, artikel 16, stk. 4, og artikel 24 i fuldbyrdelseskonventionen ikke anvendelse
- b) finder artikel 17 og 18 i fuldbyrdelseskonventionen anvendelse med forbehold af de begrænsninger, der er fastsat i artikel 86, stk. 4, i denne forordning
- c) finder de bestemmelser i fuldbyrdelseskonventionens afsnit II, der gælder for personer, som har bopæl i en medlemsstat, ligeledes anvendelse på personer, som ikke har bopæl i nogen af medlemsstaterne, men som har et forretningssted i én af disse.

⁽¹⁾ EFT L 299 af 31.12.1972, s. 32. Senest ændret ved konventionerne om tiltrædelse af denne konvention af stater, som har tiltrådt De Europæiske Fællesskaber.

4. Bestemmelserne i fuldbyrdelseskonventionen gælder ikke i medlemsstater, for hvilke denne konvention endnu ikke er trådt i kraft. Indtil fuldbyrdelseskonventionens ikrafttræden reguleres sager som omhandlet i artikel 83, stk. 1, i disse medlemsstater ved bilaterale eller multilaterale konventioner om deres forhold til andre berørte medlemsstater eller, hvis der ikke findes en sådan konvention, ved medlemsstatens nationale lovgivning om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser.

Anden afdeling

Retssager om krænkelse af EF-design og om EF-designs gyldighed

Artikel 80

EF-designdomstole

1. Medlemsstaterne udpeger på deres områder det mindst mulige antal nationale domstole i første og anden instans som muligt (EF-designdomstole), til varetagelse af de opgaver, der pålægges ved denne forordning.
2. Hver medlemsstat sender senest den 6. marts 2005 Kommissionen en liste over EF-designdomstole med angivelse af deres betegnelse og stedlige kompetence.
3. Enhver ændring i EF-designdomstolenes antal, betegnelse eller stedlige kompetence, der foretages efter fremsendelsen af den i stk. 2 omhandlede liste, meddeles straks Kommissionen af den pågældende medlemsstat.
4. Kommissionen meddeler medlemsstaterne de i stk. 2 og 3 omhandlede oplysninger og offentliggør dem i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
5. Indtil en medlemsstat har fremsendt den i stk. 2 omhandlede liste, anlægges enhver sag af den i artikel 81 omhandlede art, med hensyn til hvilken den pågældende stats domstole har kompetence i henhold til artikel 82, ved den domstol i den pågældende stat, som ville have stedlig og saglig kompetence i tilfælde af et søgsmål vedrørende et nationalt design i den pågældende stat.

Artikel 81

Kompetence med hensyn til søgsmål vedrørende krænkelse og gyldighed

EF-designdomstolene har enekompetence til at afgøre:

- a) søgsmål vedrørende krænkelse af EF-design og — for så vidt dette er tilladt efter national lovgivning — søgsmål vedrørende risiko for sådan krænkelse
- b) søgsmål for at få fastslået, at der ikke foreligger krænkelse af et EF-design, for så vidt sådanne søgsmål er tilladt efter national lovgivning
- c) søgsmål vedrørende ugyldighed af et ikke-registreret EF-design
- d) modkrav om et EF-designs ugyldighed fremsat i forbindelse med søgsmål i henhold til litra a).

Artikel 82

International kompetence

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning eller i de bestemmelser i fuldbyrdelseskonventionen, der finder anvendelse i henhold til artikel 79, indbringes søgsmål af den i artikel 81 nævnte art for domstolene i den medlemsstat, hvor sagsøgte har sin bopæl, eller, såfremt vedkommende ikke har bopæl i nogen af medlemsstaterne, i en hvilken som helst medlemsstat, hvor sagsøgte har forretningssted.
2. Har sagsøgte hverken bopæl eller forretningssted i nogen af medlemsstaterne, indbringes sådanne søgsmål for domstolene i den medlemsstat, hvor sagsøger har sin bopæl, eller, såfremt vedkommende ikke har bopæl i nogen af medlemsstaterne, i en hvilken som helst medlemsstat, hvor sagsøgte har forretningssted.
3. Har hverken sagsøgte eller sagsøger en sådan bopæl eller et sådant forretningssted, indbringes sådanne søgsmål for domstolene i den medlemsstat, hvor Harmoniseringskontoret har sit hjemsted.
4. Uanset stk. 1, 2 og 3:
 - a) finder artikel 17 i fuldbyrdelseskonventionen anvendelse, hvis parterne aftaler, at en anden EF-designdomstol skal have kompetence
 - b) finder artikel 18 i fuldbyrdelseskonventionen anvendelse, hvis sagsøgte giver møde for en anden EF-designdomstol.
5. Søgsmål af den i artikel 81, litra a) og d), omhandlede art kan ligeledes indbringes for domstolene i den medlemsstat, hvor krænkelsen har fundet sted, eller hvor der er risiko for, at den vil finde sted.

Artikel 83

Kompetenceområde ved designkrænkelse

1. En EF-designdomstol, der har kompetence i henhold til artikel 82, stk. 1 til 4, er kompetent med hensyn til krænkelse af EF-design, der har fundet sted, eller som der er risiko for vil finde sted i en medlemsstat.
2. En EF-designdomstol, der har kompetence i henhold til artikel 82, stk. 5, er kun kompetent med hensyn til krænkelse af EF-design, der har fundet sted, eller som der er risiko for vil finde sted i den medlemsstat, hvor domstolen er beliggende.

Artikel 84

Søgsmål eller modkrav vedrørende ugyldighed af et EF-design

1. Et søgsmål med påstand om eller et modkrav om et EF-designs ugyldighed kan kun anlægges eller fremsættes under henvisning til de i artikel 25 anførte ugyldighedsgrunde.
2. I de i artikel 25, stk. 2, 3, 4 og 5, omhandlede tilfælde kan søgsmålet kun anlægges og modkravet kun fremsættes af den person, der er berettiget hertil i henhold til de pågældende bestemmelser.

3. Fremsættes modkravet i en retssag, hvori indehaveren af EF-designet ikke allerede er part, underrettes vedkommende herom og kan herefter indtræde i sagen på de betingelser, der er fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, hvor domstolen er beliggende.

4. Gyldigheden af et EF-design kan ikke anfægtes i en sag, hvor der nedlægges påstand om ikke-krænkelse.

Artikel 85

Formodning om gyldighed — realitetsindsigelse

1. I sager om krænkelse eller risiko for krænkelse af et registreret EF-design anser EF-designdomstolene EF-designet for gyldigt. Gyldigheden kan kun anfægtes ved et modkrav med påstand om ugyldighed. Påstand om et EF-designs ugyldighed, der er fremsat i anden form end som modkrav, skal dog tages til påkendelse, såfremt sagsøgte påberåber sig, at EF-designet kunne erklæres ugyldigt på grund af en ham tilkommende tidligere national designrettighed af den i artikel 25, stk. 1, litra d), nævnte art.

2. I sager om krænkelse eller risiko for krænkelse af et ikke-registreret EF-design, anser EF-designdomstolene designet som gyldigt, såfremt rettighedshaveren har fremlagt bevis for, at de i artikel 11, stk. 2, omhandlede betingelser er opfyldt, og påviser, hvorved designet har individuel karakter. Sagsøgte kan dog anfægte dets gyldighed i form af indsigelse eller ved et modkrav med påstand om ugyldighed.

Artikel 86

Dom vedrørende et designs gyldighed

1. Er et EF-design i en sag, der er anlagt ved en EF-designdomstol, blevet anfægtet ved et modkrav med påstand om ugyldighed, forholdes der som følger:

- a) hvis en af de i artikel 25 anførte grunde anses for at være til hinder for opretholdelsen af EF-designet, erklærer domstolen EF-designet for ugyldigt
- b) hvis ingen af de i artikel 25 anførte grunde anses for at være til hinder for opretholdelsen af EF-designet, afviser domstolen modkrav.

2. Den EF-designdomstol, for hvilken der er fremsat modkrav med påstand om et registreret EF-designs ugyldighed, meddeler Harmoniseringskontoret datoen for fremsættelsen af modkravet. Harmoniseringskontoret indfører oplysning herom i EF-designregistret.

3. Den EF-designdomstol, ved hvilken et modkrav med påstand om et registreret EF-designs ugyldighed er fremsat, kan på begæring af indehaveren af det registrerede EF-design og efter at have hørt de øvrige parter udsætte sagens behandling

og opfordre sagsøgte til inden for en nærmere angivet frist, som fastsættes af domstolen, at indgive begæring til Harmoniseringskontoret om EF-designets ugyldighed. Indgives begæringen ikke inden for den fastsatte frist, optages sagen til fortsat behandling; modkravet anses da for frafaldet. Artikel 91, stk. 3, finder anvendelse.

4. Såfremt en EF-designdomstol har truffet endelig afgørelse om et modkrav, hvor der er nedlagt påstand om et registreret EF-designs ugyldighed, fremsendes en genpart af afgørelsen til Harmoniseringskontoret. Enhver kan anmode om oplysninger herom. Harmoniseringskontoret indfører en henvisning til afgørelsen i EF-designregistret i overensstemmelse med de i gennemførelsesforordningen fastsatte bestemmelser.

5. Modkrav med påstand om et registreret EF-designs ugyldighed afvises, såfremt Harmoniseringskontoret allerede har truffet endelig afgørelse i en sag vedrørende samme spørgsmål mellem de samme parter.

Artikel 87

Retsvirkningerne af en retsafgørelse om et designs gyldighed

Når en af en EF-designdomstol afsagt retsafgørelse om et EF-designs ugyldighed er blevet endelig, får afgørelsen i samtlige medlemsstater de i artikel 26 angivne retsvirkninger.

Artikel 88

Lovvalg

1. EF-designdomstolene anvender bestemmelserne i denne forordning.

2. I alle spørgsmål, der ikke er omfattet af denne forordning, anvender EF-designdomstolene den nationale lovgivning, herunder den interne internationale privatret.

3. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvender EF-designdomstolene de retsplejeregler, der gælder for sager af samme art vedrørende en national designrettighed i de medlemsstater, hvor de er beliggende.

Artikel 89

Sanktioner for designkrænkelse

1. Finder en EF-designdomstol i en sag om designkrænkelse, at sagsøgte har krænket, eller at der er risiko for, at sagsøgte vil krænke et EF-design, træffer den, medmindre særlige grunde taler imod noget sådant, følgende foranstaltninger:

- a) en afgørelse, der forbyder sagsøgte at fortsætte de handlinger, der har krænket eller vil kunne krænke EF-designet

- b) en afgørelse om beslaglæggelse af de designkrænkende produkter
- c) en afgørelse om beslaglæggelse af materialer og redskaber, der hovedsagelig anvendes til fremstilling af de designkrænkende produkter, hvis ejeren af dem havde kendskab til virkningen af den tilsigtede anvendelse, eller denne virkning ville have været åbenbar under de givne omstændigheder
- d) afgørelse om andre sanktioner, der er egnede under de givne omstændigheder, og som har hjemmel i lovgivningen i den medlemsstat, hvor designkrænkelsen finder sted, eller der er risiko for, at den vil finde sted, herunder i medlemsstatens internationale privatret.

2. EF-designdomstolen træffer i overensstemmelse med sin nationale lovgivning de foranstaltninger, der har til formål at sikre overholdelse af afgørelser af den i stk. 1 omhandlede art.

Artikel 90

Foreløbige, herunder sikrende retsmidler

1. For så vidt angår EF-design, kan der ved domstolene, herunder EF-designdomstolene, i en medlemsstat fremsættes anmodning om iværksættelse af sådanne foreløbige, herunder sikrende retsmidler, som i henhold til den pågældende stats lovgivning kan bringes i anvendelse over for nationale design, uanset om en EF-designdomstol i en anden medlemsstat i henhold til denne forordning har kompetence med hensyn til realitetsspørgsmålet.

2. I sager vedrørende foreløbige, herunder sikrende retsmidler skal en indsigelse, der fremsættes af sagsøgte på anden måde end ved modkrav om et EF-designs ugyldighed, tages til påkendelse. Artikel 85, stk. 2, finder dog tilsvarende anvendelse.

3. En EF-designdomstol, der er kompetent i henhold til artikel 82, stk. 1, 2, 3 og 4, kan træffe afgørelse om iværksættelse af foreløbige, herunder sikrende retsmidler, der — med forbehold af en eventuel nødvendig procedure for anerkendelse og fuldbyrdelse i overensstemmelse med afsnit III i fuldbyrdeskonventionen — kan anvendes i samtlige medlemsstater. Ingen anden domstol har denne kompetence.

Artikel 91

Særlige regler om indbyrdes sammenhængende sager

1. En EF-designdomstol, der behandler et søgsmål af den i artikel 81 omhandlede art, bortset fra søgsmål til fastslåelse af, at der ikke foreligger krænkelse, udsætter sagen, medmindre der er særlige årsager til at fortsætte sagens behandling, enten ex officio efter at have hørt parterne eller på anmodning af en af parterne og efter at have hørt de øvrige parter, såfremt der for en anden EF-designdomstol allerede behandles et modkrav om EF-designets gyldighed, eller såfremt der til Harmoniseringskontoret — for det registrerede EF-designs vedkommende — er indgivet en begæring om, at designet erklæres ugyldigt.

2. Harmoniseringskontoret udsætter sin behandling af en begæring om, at et registreret EF-design erklæres ugyldigt, medmindre der er særlige årsager til at fortsætte sagens behandling, enten ex officio efter at have hørt parterne eller på anmodning af en af parterne og efter at have hørt de øvrige parter, såfremt der for en EF-designdomstol allerede behandles et modkrav om det registrerede EF-designs gyldighed. Hvis en af parterne i sagen for EF-designdomstolen anmoder herom, kan domstolen dog efter at have hørt de øvrige parter i sagen udsætte denne. Harmoniseringskontoret fortsætter i så fald behandlingen af begæringen.

3. Udsætter EF-designdomstolen sagens behandling, kan den anordne anvendelse af foreløbige, herunder sikrende retsmidler for det tidsrum, udsættelsen varer.

Artikel 92

Kompetence for EF-designdomstole i anden instans — yderligere appel

1. Retsafgørelser truffet af en EF-designdomstol i første instans i en sag vedrørende de i artikel 81 omhandlede søgsmål kan indbringes for en EF-designdomstol i anden instans.

2. Betingelserne for appel til en EF-designdomstol i anden instans følger den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor domstolen er beliggende.

3. For så vidt angår retsafgørelser, der er truffet af en EF-designdomstol i anden instans, gælder de nationale regler om yderligere appel.

Tredje afdeling

Andre tvister vedrørende EF-design

Artikel 93

Supplerende bestemmelser om kompetence, der tillægges andre nationale domstole end EF-designdomstole

1. Inden for den medlemsstat, hvis domstole er kompetente i henhold til artikel 79, stk. 1 eller stk. 4, anlægges alle andre EF-designsager end dem, der er omhandlet i artikel 81, ved den domstol, som ville have stedlig og saglig kompetence i sager vedrørende nationale design i den pågældende stat.

2. Såfremt ingen domstol i henhold til artikel 79, stk. 1 og stk. 4, samt stk. 1 i nærværende artikel har kompetence til at behandle en EF-designsag, der falder uden for artikel 81, kan sagen indbringes for domstolene i den medlemsstat, hvor Harmoniseringskontoret har sit hjemsted.

Artikel 94

Forpligtelser for de nationale domstole

En national domstol, som behandler andre søgsmål vedrørende et EF-design end dem, der er omhandlet i artikel 81, skal anse designet for gyldigt. Artikel 85, stk. 2, og artikel 90, stk. 2, finder dog tilsvarende anvendelse.

AFSNIT X

INDVIRKNING PÅ MEDLEMSSTATERNES RETSREGLER

Artikel 95

Litispendens i søgsmål på grundlag af EF-design og nationale design

1. Såfremt der vedrørende samme spørgsmål mellem de samme parter anlægges søgsmål ved domstole i forskellige medlemsstater, og det ene søgsmål vedrører krænkelse eller risiko for krænkelse af et EF-design, og det andet krænkelse eller risiko for krænkelse af et nationalt design, der nyder samtidig beskyttelse, skal den domstol, ved hvilken søgsmålet er anlagt sidst, ex officio erklære sig inkompetent til fordel for den domstol, ved hvilken søgsmålet er anlagt først. Den domstol, som således skal erklære sig inkompetent, kan udsætte afgørelsen herom, såfremt den anden domstols kompetence bestrides.

2. En EF-designdomstol, ved hvilken der anlægges søgsmål om krænkelse eller risiko for krænkelse af et EF-design, afviser sagen, hvis der er afsagt endelig dom i en sag vedrørende samme spørgsmål mellem de samme parter om krænkelse af et design, der nyder samtidig beskyttelse.

3. Den domstol, ved hvilken der anlægges søgsmål om krænkelse eller risiko for krænkelse af et nationalt design, afviser sagen, hvis der er afsagt endelig dom vedrørende samme spørgsmål mellem de samme parter i en sag om krænkelse af et EF-design, der nyder samtidig beskyttelse.

4. Ovenstående stykker finder ikke anvendelse for så vidt angår foreløbige, herunder sikrende retsmidler.

Artikel 96

Forholdet til andre former for beskyttelse i henhold til national ret

1. Bestemmelserne i denne forordning berører ikke Fællesskabets eller vedkommende medlemsstats lovgivning om ikke-registrerede design, varemærker eller andre kendetegn, patenter, brugsmodeller, typografiske skrifttyper, civilretligt ansvar eller illoyal konkurrence.

2. Et design, der er beskyttet ved registrering som EF-design, kan også beskyttes i henhold til medlemsstaternes lovgivning om ophavsret fra det tidspunkt, hvor designet blev frembragt eller fastlagt i en given form. Hver medlemsstat fastsætter, i hvilket omfang og under hvilke betingelser der opnås en sådan beskyttelse, herunder kravet til originalitet.

AFSNIT XI

SUPPLERENDE BESTEMMELSER VEDRØRENDE HARMONISERINGSKONTORET

Første afdeling

Almindelige bestemmelser

Artikel 97

Almindelig bestemmelse

Medmindre andet er bestemt i dette afsnit, finder afsnit XII i forordningen om EF-varemærker anvendelse på Harmoniseringskontoret i forbindelse med dets opgaver i henhold til denne forordning.

Artikel 98

Behandlingssprog

1. Ansøgningen om registrering af et EF-design indgives på et af Fællesskabets officielle sprog.

2. Ansøgeren skal angive et andet af Harmoniseringskontorets sprog, som han indvilliger i anvendelsen af som eventuelt behandlingssprog ved Harmoniseringskontoret.

Er ansøgningen ikke indgivet på et af Harmoniseringskontorets sprog, skal Harmoniseringskontoret sørge for oversættelsen af ansøgningen til det af ansøgeren angivne sprog.

3. Angår Harmoniseringskontorets sagsbehandling kun EF-designansøgeren, anvender Harmoniseringskontoret det sprog, på hvilket ansøgningen om registreringen er indgivet. Er ansøgningen ikke indgivet på et af Harmoniseringskontorets sprog, kan Harmoniseringskontoret sende skriftlige meddelelser til ansøgeren på det andet sprog, som denne har angivet i ansøgningen.

4. I tilfælde af ugyldighedssager er behandlingssproget det sprog, på hvilket ansøgningen om registreringen er indgivet, hvis dette er et af Harmoniseringskontorets sprog. Er ansøgningen ikke indgivet på et af Harmoniseringskontorets sprog, er behandlingssproget det andet sprog, som angives i ansøgningen.

Ansøgningen om ugyldighedskendelse indgives på behandlingssproget.

Er behandlingssproget ikke det sprog, som anvendes i ansøgningen, kan indehaveren af EF-designet fremsætte bemærkninger på det sprog, som ansøgningen er indgivet på. Harmoniseringskontoret sørger for oversættelsen af disse bemærkninger til behandlingssproget.

I gennemførelsesforskrifterne kan det fastsættes, at de udgifter til oversættelse, som pålægges Harmoniseringskontoret, ikke må overskride et beløb, der fastsættes for hver type sag alt efter det gennemsnitlige omfang af de skriftlige indlæg, som Harmoniseringskontoret modtager, medmindre Harmoniseringskontoret indrømmer en undtagelse, når det er berettiget på grund af sagens kompleksitet. Udgifter ud over dette beløb kan pålægges den tabende part i overensstemmelse med artikel 70.

5. Parterne i en ugyldighedssag kan aftale, at et andet af Det Europæiske Fællesskabs officielle sprog skal være behandlingssprog.

*Artikel 99***Offentliggørelse og register**

1. Alle oplysninger, som skal offentliggøres i henhold til denne forordning eller gennemførelsesforordningen, offentliggøres på alle Det Europæiske Fællesskabs officielle sprog.
2. Alle indførelser i EF-designregistret udfærdiges på alle Det Europæiske Fællesskabs officielle sprog.
3. I tvivlstilfælde lægges det af Harmoniseringskontorets sprog til grund, som ansøgningen om registrering af et EF-design er indgivet på. Hvis ansøgningen er indgivet på et af Fællesskabets officielle sprog, som ikke er Harmoniseringskontorets sprog, lægges den tekst, der er affattet på det andet sprog, som ansøgeren har angivet, til grund.

*Artikel 100***Præsidentens supplerende beføjelser**

Ud over de opgaver og beføjelser, der tillægges præsidenten for Harmoniseringskontoret i henhold til artikel 119 i forordningen om EF-varemærker, kan præsidenten forelægge Kommissionen forslag til ændring af denne forordning, gennemførelsesforordningen, gebyrregulativet og andre bestemmelser, i det omfang de finder anvendelse på registrerede EF-design, efter høring af Administrationsrådet og, hvis der er tale om gebyrregulativet, Budgetudvalget.

*Artikel 101***Administrationsrådets supplerende beføjelser**

Ud over de beføjelser, der er tillagt Administrationsrådet ved artikel 121 ff. i forordningen om EF-varemærker eller ved andre bestemmelser i denne forordning,

- a) fastsætter Administrationsrådet datoen for første indgivelse af en ansøgning om registrering af EF-design i henhold til artikel 111, stk. 2
- b) hører Administrationsrådet inden vedtagelsen af retningslinjerne for undersøgelser vedrørende de formelle krav, for undersøgelse af registreringshindringer og for ugyldigheds-sager, som Harmoniseringskontoret behandler, samt i andre tilfælde, der er anført i denne forordning.

*Anden afdeling***Sagsbehandling***Artikel 102***Kompetence**

Følgende har beføjelse til at træffe afgørelser i forbindelse med den i denne forordning foreskrevne sagsbehandling:

- a) undersøgerne
- b) afdelingen for administration af varemærker og design og for juridiske spørgsmål

c) ugyldighedsafdelingerne

d) appelkamrene.

*Artikel 103***Undersøgerne**

Undersøgerne har beføjelse til på Harmoniseringskontorets vegne at træffe afgørelser om ansøgninger om registrering af EF-design.

*Artikel 104***Afdelingen for administration af varemærker og design og for juridiske spørgsmål**

1. Afdelingen for administration af varemærker og for juridiske spørgsmål, der er omhandlet i artikel 128 i forordningen om EF-varemærker, ændres til afdelingen for administration af varemærker, design og for juridiske spørgsmål.

2. Ud over de beføjelser, der er tillagt den ved forordningen om EF-varemærker, henhører under afdelingen også afgørelser, som kræves i henhold til denne forordning, og som ikke henhører under en undersøger eller en ugyldighedsafdeling. Under afdelingen henhører navnlig afgørelser vedrørende indførelse af oplysninger i EF-designregistret.

*Artikel 105***Ugyldighedsafdelinger**

1. En ugyldighedsafdeling træffer afgørelser vedrørende begæringer om, at registrerede EF-designs erklæres ugyldige.

2. En ugyldighedsafdeling består af tre medlemmer. Mindst et af medlemmerne skal være retskyndig.

*Artikel 106***Appelkamre**

Ud over de beføjelser, der er tillagt dem ved artikel 131 i forordningen om EF-varemærker, henhører det under de appelkamre, der er oprettet ved nævnte forordning, at påkende klager over afgørelser truffet af undersøgerne, ugyldighedsafdelingerne og afdelingen for administration af varemærker og design og for juridiske spørgsmål for så vidt angår disses afgørelser i sager vedrørende EF-design.

*AFSNIT XII***AFSLUTTENDE BESTEMMELSER***Artikel 107***Gennemførelsesforordning**

1. Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning fastsættes i en gennemførelsesforordning.

2. Ud over de gebyrer, der allerede er fastsat i denne forordning, betales der gebyrer i overensstemmelse med de nærmere regler, der er fastsat i gennemførelsesforordningen og gebyrregulativet, i nedennævnte tilfælde:

- a) for sen betaling af registreringsgebyret
 - b) for sen betaling af bekendtgørelsesgebyret
 - c) for sen betaling af gebyret for udsættelsen af bekendtgørelsen
 - d) for sen betaling af det supplerende gebyr for kollektive ansøgninger
 - e) fremsendelse af en kopi af registreringsbevis
 - f) registrering af et registreret EF-designs overførsel
 - g) registrering af en licens til eller anden rettighed over et registreret EF-design
 - h) slettelse i registret af en licens eller anden rettighed
 - i) fremsendelse af en udskrift af registret
 - j) aktindsigt
 - k) fremsendelse af en kopi af indgivne dokumenter
 - l) meddelelse af oplysninger fra en sagsakt
 - m) opgørelse over eventuelle procedureomkostninger, der skal refunderes
 - n) udstedelse af bekræftede kopier af ansøgningen.
3. Gennemførelsesforordningen og gebyrregulativet vedtages og ændres efter proceduren i artikel 109, stk. 2.

Artikel 108

Appelkamrenes procesreglement

Appelkamrenes procesreglement finder anvendelse på klager, der behandles af disse i henhold til denne forordning, med forbehold af eventuelle nødvendige ændringer eller yderligere bestemmelser, der vedtages efter proceduren i artikel 109, stk. 2.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2001.

Artikel 109

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til nærværende stykke, finder den i artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede forskriftsprocedure anvendelse.
Det i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum er på tre måneder.
3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 110

Overgangsbestemmelse

1. Design, der udgør en del af et sammensat produkt, som i medfør af artikel 19, stk. 1, er fremstillet eller bruges med det formål at give mulighed for at reparere et sammensat produkt med henblik på at genskabe dets oprindelige udseende, er ikke omfattet af beskyttelse som EF-design, før der på forslag af Kommissionen træder ændringer i kraft i forhold til denne forordning.
2. Det i stk. 1 omhandlede forslag fra Kommissionen forelægges samtidig med og tager hensyn til eventuelle ændringer, som Kommissionen foreslår om samme spørgsmål i henhold til artikel 18 i direktiv 98/71/EF.

Artikel 111

Ikrafttræden

1. Denne forordning træder i kraft på tresindstyvendagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
2. Ansøgninger om registrering af EF-design kan indgives til Harmoniseringskontoret fra den dato, der fastsættes af Administrationsrådet efter henstilling fra præsidenten for Harmoniseringskontoret.
3. Ansøgninger om registrering af EF-design, der indgives inden for de tre måneder, der går forud for den i stk. 2 omhandlede dato, anses for at være indgivet på denne dato.

På Rådets vegne

M. AELVOET

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 7/2002
af 4. januar 2002
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 4. januar 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	45,8
	204	53,4
	999	49,6
0707 00 05	052	179,1
	628	220,4
	999	199,8
0709 90 70	052	201,9
	204	186,6
	999	194,3
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	54,6
	204	51,3
	388	28,2
	508	22,4
	999	39,1
	999	69,1
0805 20 10	204	69,1
	999	69,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	70,3
	204	99,5
	999	84,9
0805 50 10	052	51,0
	600	46,7
	999	48,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	39,2
	400	84,1
	404	93,8
	720	127,2
	999	86,1
	999	116,7
0808 20 50	052	116,7
	064	70,7
	400	97,3
	999	94,9

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 8/2002**af 4. januar 2002****om åbning af licitation over nedsættelsen af importtolden for sorghum til Spanien fra tredjelande**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

samlede virkning bør derfor udelukkes af hensyn til licitationens korrekte forløb.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

(4) På grund af det eksisterende behov på markedet i Spanien bør der åbnes en licitation over nedsættelsen af importtolden for sorghum inden for rammerne af denne særlige ordning for indførsel.

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 1, og

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

ud fra følgende betragtninger:

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

(1) Som led i de aftaler, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-runden, har Fællesskabet forpligtet sig til at indføre en vis mængde sorghum til Spanien.

Artikel 1

1. Der afholdes en licitation over nedsættelsen af importtolden i henhold til artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92 for sorghum, der importeres til Spanien.

(2) Kommissionens forordning (EF) nr. 1839/95 af 26. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser for toldkontingenter for indførsel af henholdsvis majs og sorghum til Spanien og majs til Portugal⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2235/2000⁽⁴⁾, fastlægger de bestemmelser, der gælder for administrationen af disse særlige ordninger. Denne forordning indeholder de særlige supplerende bestemmelser, der er nødvendige for licitationens iværksættelse, herunder bestemmelser vedrørende stillelse og frigivelse af den sikkerhed, som de erhvervsdrivende skal stille for at garantere overholdelsen af deres forpligtelser, navnlig forpligtelsen til at forarbejde eller anvende det importerede produkt på det spanske marked.

2. Inden for rammerne af denne licitation finder den i artikel 12 i forordning (EF) nr. 1706/98 omhandlede nedsættelse af importtolden for sorghum ikke anvendelse.

3. Licitationen er åben indtil den 21. marts 2002. Så længe den varer, afholdes der en ugentlig licitation, for hvilken mængderne og datoerne for indgivelse af bud fastsættes i licitationsbekendtgørelsen.

4. Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1839/95 finder anvendelse, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.

Artikel 2(3) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1706/98 af 20. juli 1998 om ordningen for landbrugsprodukter og varer fremstillet af landbrugsprodukter med oprindelse i AVS-staterne og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 715/90⁽⁵⁾ skal importtolden for sorghum nedsættes med 60 % inden for et kontingent på 100 000 tons pr. kalenderår og med 50 % ud over dette kontingent. Den samlede virkning af denne fordel og den i nærværende forordning fastsatte nedsættelse vil kunne skabe forstyrrelser på det spanske kornmarked. Den pågældende

De importlicenser, der udstedes i forbindelse med disse licitationer, er gyldige i 50 dage gældende fra datoen for deres udstedelse, jf. artikel 10, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1839/95.

*Artikel 3*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.⁽³⁾ EFT L 177 af 28.7.1995, s. 4.⁽⁴⁾ EFT L 256 af 10.10.2000, s. 13.⁽⁵⁾ EFT L 215 af 1.8.1998, s. 12.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 9/2002**af 4. januar 2002****om åbning af licitation over nedsættelsen af importtolden for majs til Spanien fra tredjelande**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som led i de aftaler, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-runden, har Fællesskabet forpligtet sig til at indføre en vis mængde majs til Spanien.
- (2) Kommissionens forordning (EF) nr. 1839/95 af 26. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser for toldkontingenter for indførsel af henholdsvis majs og sorghum til Spanien og majs til Portugal ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2235/2000 ⁽⁴⁾, fastlægger de bestemmelser, der gælder for administrationen af disse særlige ordninger. Denne forordning indeholder de særlige supplerende bestemmelser, der er nødvendige for licitationens iværksættelse, herunder bestemmelser vedrørende stillelse og frigivelse af den sikkerhed, som de erhvervsdrivende skal stille for at garantere overholdelsen af deres forpligtelser, navnlig forpligtelsen til at forarbejde eller anvende det importerede produkt på det spanske marked.
- (3) På grund af det eksisterende behov på markedet i Spanien bør der åbnes en licitation over nedsættelsen af

importtolden for majs inden for rammerne af denne særlige ordning for indførsel.

- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der afholdes en licitation over nedsættelsen af importtolden i henhold til artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92 for majs, der importeres til Spanien.
2. Licitationen er åben indtil den 21. marts 2002. Så længe den varer, afholdes der en ugentlig licitation, for hvilken mængderne og datoerne for indgivelse af bud fastsættes i licitationsbekendtgørelsen.
3. Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1839/95 finder anvendelse, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.

Artikel 2

De importlicenser, der udstedes i forbindelse med disse licitationer, er gyldige i 50 dage gældende fra datoen for deres udstedelse, jf. artikel 10, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1839/95.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 177 af 28.7.1995, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT L 256 af 10.10.2000, s. 13.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 10/2002
af 4. januar 2002
om suspension af opkøb af smør i visse medlemsstater

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1670/2000 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2771/1999 af 16. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår interventionsforanstaltninger på markedet for smør og fløde ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1614/2001 ⁽⁴⁾, særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 2 i forordning (EF) nr. 2771/1999 fastsættes det, at opkøb ved licitation i en medlemsstat indledes og suspenderes af Kommissionen, når det er konstateret, at markedsprisen i den pågældende medlemsstat i to på hinanden følgende uger enten har været mindre end eller lig med eller over 92 % af interventionsprisen.

- (2) Den seneste liste over medlemsstater, hvor interventionen er suspenderet, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2281/2001 ⁽⁵⁾. Denne liste bør tilpasses efter de nye markedspriser, som Finland har indberettet i medfør af artikel 8 i forordning (EF) nr. 2771/1999. Af klarhedshensyn bør denne liste erstattes af en ny, og forordning (EF) nr. 2281/2001 bør ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De opkøb af smør ved licitation, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1255/1999, suspenderes i Belgien, Luxembourg, Danmark, Grækenland og Østrig.

Artikel 2

Forordning (EF) nr. 2281/2001 ophæves.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 5. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 333 af 24.12.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT L 214 af 8.8.2001, s. 20.

⁽⁵⁾ EFT L 301 af 17.11.2001, s. 9.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 11/2002
af 4. januar 2002
om ændring af importtold for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2104/2001 ⁽⁴⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Importtolden for korn blev fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2609/2001 ⁽⁵⁾.

- (2) I artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96 er det fastsat, at hvis det beregnede gennemsnit af importtolden i dens anvendelsesperiode afviger med mindst 5 EUR/t fra den fastsatte told, foretages der en tilsvarende justering. Nævnte afvigelse har fundet sted. Det er derfor nødvendigt at justere importtolden i forordning (EF) nr. 2609/2001 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I og II til forordning (EF) nr. 2609/2001 affattes som angivet i bilag I og II til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 161 af 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EFT L 283 af 27.10.2001, s. 8.

⁽⁵⁾ EFT L 345 af 29.12.2001, s. 64.

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel ⁽²⁾ (EUR/ton)
1001 10 00	Hård hvede af god kvalitet	0,00
	af middelgod kvalitet ⁽¹⁾	0,00
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd	0,00
1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd ⁽³⁾	0,00
	af middelgod kvalitet	1,34
	af ringe kvalitet	0,27
1002 00 00	Rug	0,00
1003 00 10	Byg, til udsæd	0,00
1003 00 90	Byg, til andet end udsæd ⁽⁴⁾	0,00
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	36,29
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd ⁽⁵⁾	36,29
1007 00 90	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	0,00

⁽¹⁾ For hård hvede, der ikke opfylder minimumskvaliteten for hård hvede af middelgod kvalitet som omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 1249/96, gælder den told, der er fastsat for blød hvede af ringe kvalitet.

⁽²⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96), kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på:

— 3 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller

— 2 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Sverige, Finland eller på Den Iberiske Halvøes Atlanterhavskyst.

⁽³⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 14 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

⁽⁴⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 8 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

⁽⁵⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 24 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden

(perioden 28.12.2001 til 3.1.2002)

1. Gennemsnit for perioden på to uger forud for fastsættelsesdagen:

Børsnoteringer	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner, 12 % vandindhold)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	middelgod kvalitet (*)	US barley 2
Notering (EUR/t)	124,80	117,03	120,55	93,61	217,63 (**)	207,63 (**)	149,25 (***)
Præmie for Golfen (EUR/t)	42,66	23,72	20,86	12,18	—	—	—
Præmie for The Great Lakes (EUR/t)	42,66	—	—	—	—	—	—

(*) Negativ præmie (»discount«) på 10 EUR/t (artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96).

(**) Fob Gulf.

(***) Fob USA.

2. Fragt/omkostninger: Mexicanske Golf-Rotterdam: 19,68 EUR/t; The Great Lakes-Rotterdam: 30,45 EUR/t.

3. Subsidier i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 12/2002
af 4. januar 2002
om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2345/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 47, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1627/89 af 9. juni 1989 om opkøb af oksekød ved licitation ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2395/2001 ⁽⁴⁾, blev der indledt opkøb ved licitation i visse medlemsstater eller områder af en medlemsstat for visse kvalitetsgrupper.
- (2) Anvendelsen af artikel 47, stk. 3, 4 og 5, i forordning (EF) nr. 1254/1999 samt nødvendigheden af at begrænse intervention til de opkøb, der er nødvendige for at sikre

en rimelig markedsstøtte, fører til, på grundlag af de noteringer, som Kommissionen har kendskab til, i overensstemmelse med bilagene til nærværende forordning, at ændre listen over medlemsstater eller områder af en medlemsstat, hvor licitationen indledes, samt af de kvalitetsgrupper, der kan omfattes af interventionsopkøb —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EØF) nr. 1627/89 erstattes med bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EFT L 159 af 10.6.1989, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT L 325 af 8.12.2001, s. 9.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1627/89
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1 (1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1^{er} paragraphe 1 du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1 del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros e grupos de qualidades referidos no n.º 1 do artigo 1.º do Regulamento (CEE) n.º 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetukset (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmitt
Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A			Categoría C		
Medlemsstat eller region	Kategori A			Kategori C		
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A			Kategorie C		
Κράτος μέλος ή περιοχή κράτους μέλους	Κατηγορία Α			Κατηγορία Γ		
Member States or regions of a Member State	Category A			Category C		
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A			Catégorie C		
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A			Categoria C		
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A			Categorie C		
Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros	Categoria A			Categoria C		
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A			Luokka C		
Medlemsstater eller regioner	Kategori A			Kategori C		
	U	R	O	U	R	O
Belgique/België			×			
Danmark			×			
Deutschland			×			
France						×
Ireland						×
Italia			×			
Nederland			×			

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 13/2002**af 4. januar 2002****om ændring af forordning (EF) nr. 713/2001 om opkøb af oksekød i henhold til forordning (EF) nr. 690/2001**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2345/2001 ⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 690/2001 af 3. april 2001 om særlige markedsstøtteforanstaltninger for oksekød ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2595/2001 ⁽⁴⁾, særlig artikel 2, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 690/2001 åbnes eller suspenderes en licitation med henblik på opkøb af oksekød afhængig af den gennemsnitlige markedspris for referenceklassen i de to ugers prisnoteringer umiddelbart inden licitationen.

- (2) Anvendelsen af ovennævnte artikel 2 medfører, at der åbnes for opkøb ved licitation i en række medlemsstater. Kommissionens forordning (EF) nr. 713/2001 ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2288/2001 ⁽⁶⁾, om opkøb af oksekød i henhold til forordning (EF) nr. 690/2001 bør ændres i overensstemmelse hermed.

- (3) Da denne forordning straks bør finde anvendelse, er det nødvendigt, at den træder i kraft på dagen for offentliggørelsen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EF) nr. 713/2001 erstattes af bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.⁽²⁾ EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29.⁽³⁾ EFT L 95 af 5.4.2001, s. 8.⁽⁴⁾ EFT L 345 af 29.12.2001, s. 33.⁽⁵⁾ EFT L 100 af 11.4.2001, s. 3.⁽⁶⁾ EFT L 239 af 7.9.2001, s. 13.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estado miembro

Medlemsstat

Mitgliedstaat

Κράτος μέλος

Member State

État membre

Stati membri

Lidstaat

Estado-Membro

Jäsenvaltiot

Medlemsstat

Belgique/België

Deutschland

Österreich

Nederland

Ireland

España

France

Portugal

Sverige

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 27. december 2001

om de udgifter, som medlemsstaterne har planlagt for 2001 til gennemførelse af kontrol-, inspektions- og overvågningsordningerne for den fælles fiskeripolitik, og deres tilskudsberettigelse

(meddelt under nummer K(2001) 4611)

(2002/5/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 2001/431/EF af 28. maj 2001 om tilskud fra Fællesskabet til bestemte udgifter, som medlemsstaterne afholder til iværksættelse af kontrol-, inspektions- og overvågningsordninger for den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, særlig artikel 13, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Belgien, Danmark, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Nederlandene, Østrig, Portugal, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige har forelagt Kommissionen fiskerikontrolprogrammer for perioden 1. januar 2001 til 31. december 2003. Sammen med programmerne blev der forlagt ansøgninger om tilskud til dækning af de udgifter, som skal afholdes til programmerne. Tilskudsansøgningerne er opdelt på 2001, 2002 og 2003.

(2) På grundlag af ansøgninger vedrørende de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 2 i beslutning 2001/431/EF, kan der ydes EF-tilskud. De foranstaltninger, der bedst kan afhjælpe de mangler, som blev fremhævet i rapporten om overvågningen af gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik ⁽²⁾, prioriteres højest. Som eksempler på de foranstaltninger, der prioriteres højest, kan nævnes udvidelse af det satellitbaserede fartøjsovervågningssystem (FOS), indførelse af moderne kontrolteknologier og uddannelse og udveksling af nationale medarbejdere.

(3) Størrelsen af EF's tilskud til hver foranstaltning, betingelserne for refusion af udgifterne og de samlede tilskudsberettigede udgifter for 2001 for hver medlemsstat til hver foranstaltning bør fastsættes.

(4) For at støtte udvidelsen af det satellitbaserede overvågningssystem til at omfatte fartøjer, der fisker på de betingelser, der er fastsat i de genopretningsplaner, som er indført for visse torskebestande, og indførelsen af elektroniske logbøger bør EF-tilskuddet forhøjes til 100 % af de tilskudsberettigede udgifter; der bør dog fastsættes lofter for at overholde de grænser, der er fastsat i artikel 11 i beslutning 2001/431/EF.

(5) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for Fiskeri- og Akvakulturstrukturer —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Ved denne beslutning fastsættes de tilskudsberettigede udgifter for hver medlemsstat, EF-tilskuddet og betingelserne for ydelse af tilskuddet for 2001.

Artikel 2

Tilskuddet til dækning af de i bilag I nævnte udgifter til indsættelse af det edb-udstyr og oprettelse af de datanet, der er nødvendige for informationsudvekslingen i forbindelse med kontrollen, andrager 65 % af de tilskudsberettigede udgifter inden for de grænser, som er fastsat i samme bilag.

⁽¹⁾ EFT L 154 af 9.6.2001, s. 22.

⁽²⁾ KOM(2001) 526 endelig af 28.9.2001.

Artikel 3

Tilskuddet til dækning af de i bilag II nævnte udgifter til forsøg med og ibrugtagning af nye teknologier til forbedring af overvågningen af fiskeriet andrager 50 % af de tilskudsberettigede udgifter inden for de grænser, som er fastsat i samme bilag.

Tilskuddet til investeringer i udvidelse af det satellitbaserede fartøjsovervågningssystem (i det følgende benævnt FOS) til at omfatte andre fartøjer end dem, der er nævnt i artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2847/93, samt andre oplysninger end positionsregistrering og til indførelse af elektroniske logbøger forhøjes dog til 100 % af de tilskudsberettigede udgifter på følgende betingelser:

- udgifterne til erhvervelse af satellitsporingsanordninger, som installeres på EF-fiskerfartøjer, må ikke overstige 3 500 EUR pr. fartøj
- tilskuddet til erhvervelse af disse satellitsporingsanordninger nedsættes til 50 % for den del af udgifterne, der overstiger 2 300 EUR pr. fartøj
- tilskuddet til erhvervelse af satellitsporingsanordninger, der installeres på EF-fiskerfartøjer i henhold til en national foranstaltning, andrager 50 % af de tilskudsberettigede udgifter, dog højst 2000 EUR pr. fartøj.

Artikel 4

Tilskuddet til dækning af de i bilag III nævnte udgifter til uddannelse af nationalt kontrolpersonale andrager 50 % af de tilskudsberettigede udgifter, som er fastsat i samme bilag.

Artikel 5

Tilskuddet til dækning af de i bilag IV nævnte udgifter til erhvervelse eller modernisering af fartøjer og luftfartøjer, der faktisk anvendes til kontrol, inspektion og overvågning af fiskeri, andrager 35 % af de tilskudsberettigede udgifter, som er fastsat i samme bilag.

Artikel 6

Tilskuddet til dækning af de i bilag V nævnte udgifter til indførelse af et system til evaluering af afholdte udgifter til kontrol af den fælles fiskeripolitik andrager 50 % af de tilskudsberettigede udgifter, som er fastsat i samme bilag.

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Kongeriget Nederlandene, Den Østrigske Republik, Den Portugisiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. december 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

ANEXO I — BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I — BIJLAGE I —
ANEXO I — LIITE I — BILAGA I

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιδέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución máxima de la Comunidad Fællesskabets maksimale finansielle bidrag Maximaler Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo massimo della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição máxima da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
België/Belgique	12 395	8 057
Danmark	30 000	19 500
Deutschland	0	0
Ελλάδα	1 000 000	650 000
España	521 752	339 138
France	153 000	99 450
Ireland	902 921	586 899
Italia	2 223 026	1 444 967
Nederland	794 115	516 175
Österreich	0	0
Portugal	2 663 406	1 731 214
Suomi	176 597	114 788
Sverige	316 905	205 988
United Kingdom	232 404	151 063
Total/I alt/Σύνολο/Totale/ Totaal/Yhteensä/Totalt	9 026 521	5 867 239

ANEXO II — BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II — ALLEGATO II —
BIJLAGE II — ANEXO II — LIITE II — BILAGA II

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución máxima de la Comunidad Fællesskabets maksimale finansielle bidrag Maximaler Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo massimo della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição máxima da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
België/Belgique	24 790	12 395
Danmark	380 000	195 000
Deutschland	127 823	63 912
Ελλάδα	1 400 000	700 000
España	40 000	29 000
France	0	0
Ireland	0	0
Italia	0	0
Nederland	324 453	162 227
Österreich	0	0
Portugal	240 666	145 828
Suomi	248 918	194 824
Sverige	327 833	305 978
United Kingdom	0	0
Total/I alt/Σύνολο/Totale/ Totaal/Yhteensä/Totalt	3 114 483	1 809 164

ANEXO III — BILAG III — ANHANG III — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ — ANNEX III — ANNEXE III — ALLEGATO III —
BIJLAGE III — ANEXO III — LIITE III — BILAGA III

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución máxima de la Comunidad Fællesskabets maksimale finansielle bidrag Maximaler Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo massimo della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição máxima da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
België/Belgique	9 914	4 957
Danmark	80 000	40 000
Deutschland	34 257	17 129
Ελλάδα	1 500 000	750 000
España	76 857	38 429
France	0	0
Ireland	133 323	66 662
Italia	1 188 367	594 184
Nederland	127 421	63 711
Österreich	19 259	9 630
Portugal	764 705	382 353
Suomi	26 910	13 455
Sverige	16 392	8 196
United Kingdom	353 069	176 535
Total/I alt/Σύνολο/Totale/ Totaal/Yhteensä/Totalt	4 330 474	2 165 241

ANEXO IV — BILAG IV — ANHANG IV — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV — ANNEX IV — ANNEXE IV — ALLEGATO IV —
BIJLAGE IV — ANEXO IV — LIITE IV — BILAGA IV

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución máxima de la Comunidad Fællesskabets maksimale finansielle bidrag Maximaler Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo massimo della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição máxima da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
België/Belgique	0	0
Danmark	0	0
Deutschland	100 842	35 295
Ελλάδα	0	0
España	11 827 663	4 139 682
France	2 520 000	882 000
Ireland	1 539 057	538 670
Italia	1 394 434	488 052
Nederland	1 588 231	555 881
Österreich	0	0
Portugal	6 610 230	2 313 581
Suomi	33 638	11 773
Sverige	1 016 282	355 699
United Kingdom	7 597 552	2 659 143
Total/I alt/Σύνολο/Totale/ Totaal/Yhteensä/Totalt	34 227 929	11 979 776

ANEXO V — BILAG V — ANHANG V — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V — ANNEX V — ANNEXE V — ALLEGATO V —
BIJLAGE V — ANEXO V — LIITE V — BILAGA V

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución máxima de la Comunidad Fællesskabets maksimale finansielle bidrag Maximaler Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo massimo della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição máxima da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
België/Belgique	0	0
Danmark	0	0
Deutschland	0	0
Ελλάδα	300 000	150 000
España	0	0
France	0	0
Ireland	0	0
Italia	0	0
Nederland	0	0
Österreich	0	0
Portugal	79 808	39 904
Suomi	0	0
Sverige	0	0
United Kingdom	0	0
Total/I alt/Σύνολο/Totale/ Totaal/Yhteensä/Totalt	379 808	189 904

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 27. december 2001

om de udgifter til bestemte foranstaltninger, som medlemsstaterne har planlagt for 2002 til gennemførelse af kontrol-, inspektions- og overvågningsordningerne for den fælles fiskeripolitik, og deres tilskudsberettigelse

(meddelt under nummer K(2001) 4613)

(2002/6/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 2001/431/EF af 28. maj 2001 om tilskud fra Fællesskabet til bestemte udgifter, som medlemsstaterne afholder til iværksættelse af kontrol-, inspektions- og overvågningsordninger for den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, særlig artikel 13, og

ud fra følgende betragtninger :

- (1) Belgien, Danmark, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Nederlandene, Østrig, Portugal, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige har forelagt Kommissionen fiskerikontrolprogrammer for perioden 1. januar 2001 til 31. december 2003. Sammen med programmerne blev der forelagt ansøgninger om tilskud til dækning af de udgifter, som skal afholdes til programmerne. Tilskudsansøgningerne er opdelt på 2001, 2002 og 2003.
- (2) På grundlag af ansøgninger vedrørende de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 2 i beslutning 2001/431/EF, kan der kan ydes EF-tilskud. De foranstaltninger, der bedst kan afhjælpe de mangler, som blev fremhævet i rapporten om overvågningen af gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik ⁽²⁾, prioriteres højest. Som eksempler på de foranstaltninger, der prioriteres højest, kan nævnes udvidelse af det satellitbaserede fartøjsovervågningssystem (FOS), indførelse af moderne kontrolteknologier og uddannelse og udveksling af nationale medarbejdere.
- (3) Størrelsen af EF's tilskud til hver foranstaltning, betingelserne for refusion af udgifterne og de samlede tilskudsberettigede udgifter for 2002 for hver medlemsstat til hver foranstaltning bør fastsættes.
- (4) For at støtte udvidelsen af det satellitbaserede overvågningssystem til at omfatte fartøjer, der fisker på de betingelser, der er fastsat i de genopretningsplaner, som er indført for visse torskebestande, og indførelsen af elektroniske logbøger bør EF-tilskuddet forhøjes til 100 % af

de tilskudsberettigede udgifter; der bør dog fastsættes lofter for at overholde de grænser, der er fastsat i artikel 11 i beslutning 2001/431/EF.

- (5) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for Fiskeri- og Akvakulturstrukturer —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Ved denne beslutning fastsættes de tilskudsberettigede udgifter for hver medlemsstat, EF-tilskuddet og betingelserne for ydelse af tilskuddet for 2002.

Artikel 2

Tilskuddet til dækning af de i bilag I nævnte udgifter til indsættelse af det edb-udstyr og oprettelse af det datanet, der er nødvendige for informationsudvekslingen i forbindelse med kontrollen, andrager 50 % af de tilskudsberettigede udgifter inden for de grænser, som er fastsat i samme bilag.

Artikel 3

Tilskuddet til dækning af de i bilag II nævnte udgifter til forsøg med og ibrugtagning af nye teknologier til forbedring af overvågningen af fiskeriet andrager 50 % af de tilskudsberettigede udgifter inden for de grænser, som er fastsat i samme bilag.

Tilskuddet til investeringer i udvidelsen af det satellitbaserede fartøjsovervågningssystem (i det følgende benævnt FOS) til at omfatte andre fartøjer end dem, der er nævnt i artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 ⁽³⁾, samt andre oplysninger end positionsregistrering og til indførelse af elektroniske fiskerilogbøger forhøjes dog til 100 % af de tilskudsberettigede udgifter på følgende betingelser:

— udgifterne til erhvervelse af satellitsporingsanordninger, som installeres på EF-fiskerifartøjer, må ikke overstige 3 500 EUR pr. fartøj

⁽¹⁾ EFT L 154 af 9.6.2001, s. 22.

⁽²⁾ KOM(2001) 526 endelig af 28.9.2001.

⁽³⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

- tilskuddet til erhvervelse af disse satellitsporingsanordninger nedsættes til 50 % for den del af udgifterne, der overstiger 2 300 EUR pr. fartøj
- tilskuddet til erhvervelse af satellitsporingsanordninger i henhold til en national foranstaltning andrager 50 % af de tilskudsberettigede udgifter, dog højst 2 000 EUR pr. fartøj.

Artikel 4

Tilskuddet til dækning af de i bilag III nævnte udgifter til uddannelse af nationalt kontrolpersonale, som Belgien, Grækenland, Italien, Østrig og Sverige har planlagt, andrager 50 % af de tilskudsberettigede udgifter, som er fastsat i samme bilag.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Kongeriget Nederlandene, Den Østrigske Republik, Den Portugisiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. december 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

ANEXO I — BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I — BIJLAGE I —
ANEXO I — LIITE I — BILAGA I

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιδέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución máxima de la Comunidad Fællesskabets maksimale finansielle bidrag Maximaler Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo massimo della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição máxima da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
België/Belgique	24 790	12 395
Danmark	1 580 000	790 000
Deutschland	127 823	63 912
Ελλάδα	1 500 000	750 000
España	1 762 821	881 410
France	1 000 000	500 000
Ireland	3 813 702	1 906 851
Italia	1 755 953	877 977
Nederland	1 025 543	512 772
Österreich	0	0
Portugal	42 000	21 000
Suomi	264 896	132 448
Sverige	316 905	158 453
United Kingdom	132 802	66 401
Total/I alt/Σύνολο/Totale/ Totaal/Yhteensä/Totalt	13 347 235	6 673 619

ANEXO II — BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II — ALLEGATO II —
BIJLAGE II — ANEXO II — LIITE II — BILAGA II

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιδέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución máxima de la Comunidad Fællesskabets maksimale finansielle bidrag Maximaler Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo massimo della Comunità Max. bijdrage van de Gemeenschap Contribuição máxima da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
België/Belgique	94 200	47 100
Danmark	1 780 000	890 000
Deutschland	0	0
Ελλάδα	1 500 000	750 000
España	321 654	160 827
France	0	0
Ireland	0	0
Italia	0	0
Nederland	176 974	88 487
Österreich	0	0
Portugal	5 258 250	2 629 125
Suomi	160 788	153 688
Sverige	273 195	191 237
United Kingdom	0	0
Total/I alt/Σύνολο/Totale/ Totaal/Yhteensä/Totalt	9 565 061	4 910 464

ANEXO III — BILAG III — ANHANG III — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III — ANNEX III — ANNEXE III — ALLEGATO III —
 BIJLAGE III — ANEXO III — LIITE III — BILAGA III

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιδέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución máxima de la Comunidad Fællesskabets maksimale finansielle bidrag Maximaler Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo massimo della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição máxima da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
België/Belgique	9 914	4 957
Danmark		
Deutschland		
Ελλάδα	1 500 000	750 000
España		
France		
Ireland		
Italia	1 218 838	609 419
Nederland		
Österreich	19 259	9 630
Portugal		
Suomi		
Sverige	49 174	24 587
United Kingdom		
Total/I alt/Σύνολο/Totale/ Totaal/Yhteensä/Totalt	2 797 185	1 398 593

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 28. december 2001

om ændring af beslutning 98/371/EF om dyresundhedscertifikat ved visse indførsler af fersk kød

(meddelt under nummer K(2001) 4666)

(EØS-relevant tekst)

(2002/7/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg, svin, får og geder samt fersk kød og kødprodukter fra tredjelande ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1452/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 22, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der blev fastsat bestemmelser om dyresundhedsbetingelser og sundhedscertifikat ved indførsel af fersk kød fra visse europæiske lande i Kommissionens beslutning 98/371/EF ⁽³⁾ om dyresundhedsbetingelser og udstedelse af sundhedscertifikat ved indførsel af fersk kød fra visse europæiske lande, senest ændret ved beslutning 2001/774/EF ⁽⁴⁾.
- (2) I artikel 14, stk. 1, i direktiv 72/462/EØF er det fastsat, at kød til eksport til Fællesskabet skal være fra dyr, der i en periode på tre måneder forud for slagtningen har opholdt sig i et af de lande eller territorier, der er godkendt til indførsel i Fællesskabet.
- (3) Når det drejer sig om dyr af hestefamilien, kan dette krav betragtes som opfyldt, hvis dyrene har opholdt sig mindst tre måneder enten i det land, hvor slagtning finder sted, eller i et andet indførselsgodkendt land, forudsat der er udstedt certifikat.

- (4) Den pågældende model til certifikat, vedlagt som bilag til beslutning 98/371/EF, bør derfor ændres.

- (5) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilag III til beslutning 98/371/EF affattes som angivet i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning gælder fra 1. januar 2002.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. december 2001.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 302 af 31.12.1972, s. 28.

⁽²⁾ EFT L 198 af 21.7.2001, s. 11.

⁽³⁾ EFT L 170 af 16.6.1998, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 291 af 8.11.2001, s. 48.

BILAG

I bilag III til beslutning 98/371/EF affattes sundhedscertifikatet D således:

»SUNDHEDSCERTIFIKAT D

for fersk kød af tamheste ⁽¹⁾, der skal sendes til EF

Kodenummer ⁽²⁾

Oplysning til importøren: Dette certifikat er kun til veterinære formål og skal ledsage sendingen, indtil den når frem til grænsekontrolstedet.

Bestemmelsesland:

Referencenummeret på det offentlige sundhedscertifikat:

Afsendelsesland: Områdekode:

Ministerium:

Afdeling:

Reference:

(fakultativ)

I. Identifikation af kødet og dets oprindelse

Parti nr.	Art	Udskæring- ernes art	Emballagens art	Nettovægt	Slakteriets godkendelses- nr.	Opskærings- virksomhedens godkendelses- nr.	Kølehusets godkendelses- nr.

II. Kødets oprindelse

Pålæsningsstedets adresse:

.....

Afsenders navn og adresse:

.....

III. Kødets forsendelse

Modtagers navn og adresse:

.....

Kødet sendes til (bestemmelsesland og -sted):

.....

med følgende transportmiddel ⁽³⁾:

Godsvogn	Lastvogn	Fly	Skib

⁽¹⁾ Fersk kød vil sige alle dele af tamheste, der kan anvendes til konsum, og som ikke har været udsat for en konserveringsproces; koldt og frosset kød betragtes som fersk kød.

⁽²⁾ Udstedt af den ansvarlige myndighed.

⁽³⁾ Når det drejer sig om jernbanevogne eller lastbiler, skal registreringsnummeret anføres, hvis man kender det, ellers angives nummeret på containeren. Stemplets nummer skal anføres.

IV. Sundhedserklæring

Kodenummer

Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter, at ovenfor beskrevne ferske kød kommer fra dyr, som enten:
har opholdt sig på det i bilag I i Kommissionens beslutning 98/371/EF beskrevne territorium med kode ..., version nr. ...,
i mindst tre måneder inden slagtning eller efter fødslen, hvis det drejer sig om dyr på under tre måneder
eller
er indført fra et andet i bilag I i Kommissionens beslutning 98/371/EF beskrevet territorium på mindst samme betingelser,
som fastsat i Kommissionens beslutning 93/196/EØF.

V. Supplerende garantier

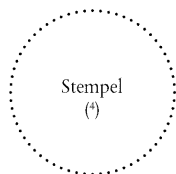
(Supplerende garantier, hvis der stilles krav om det i bilag II, og som beskrevet i bilag IV i Kommissionens beslutning 98/371/EF) (udstreges, hvis det ikke kræves)

VI. Attest om beskyttelse af dyrene

Undertegnede embedsdyrlæge, bekræfter hermed:

1. At have læst og forstået Rådets direktiv 93/119/EF
2. At kødet kommer fra dyr, der er blevet behandlet på slagteriet inden og på tidspunktet for slagtning eller aflivning i overensstemmelse med de pågældende bestemmelser i direktiv 93/119/EF.

Udfærdiget i den
(sted) (dato)

.....
(embedsdyrlægens underskrift) (*).....
(navn med blokbogstaver, titel og stilling)

(*) Underskrift og stempel skal være i en anden farve end det trykte.»

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 28. december 2001

om fastsættelse af metoder til genetisk identifikation af racerent avlsvæg og om ændring af beslutning 88/124/EØF og 96/80/EF

(meddelt under nummer K(2001) 4709)

(EØS-relevant tekst)

(2002/8/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 77/504/EØF af 25. juli 1977 om racerent avlsvæg ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3768/85 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 1,

under henvisning til Rådets direktiv 87/328/EØF af 18. juni 1987 om godkendelse af racerent avlsvæg til avlsbrug ⁽³⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har i medfør af direktiv 77/504/EØF beføjelse til at fastslå, hvilke oplysninger der skal opføres i afstammingscertifikater.
- (2) Ifølge direktiv 87/328/EØF kan Kommissionen ud over blodgruppeanalyse vedtage andre egnede metoder til genetisk identifikation af racerne tyre, der godkendes til avlsbrug.
- (3) Ved Kommissionens beslutning 88/124/EØF af 21. januar 1988 om udformningen af afstammingscertifikater for sæd og embryoner af racerent avlsvæg ⁽⁴⁾ og de oplysninger, certifikaterne skal indeholde, er det fastsat, at certifikaterne for kvægembryoner og sæd af racerent avlsvæg skal indeholde nærmere oplysninger om donorkoens og den befrugtende tyrs blodgrupper.
- (4) I Kommissionens beslutning 96/80/EF af 12. januar 1996 om udformningen af afstammingscertifikater for æg af avlsvæg ⁽⁵⁾ og de oplysninger, certifikaterne skal indeholde, fastsættes det, at der skal udarbejdes certifikater for æg af avlsvæg indeholdende oplysninger om donorkoens blodgruppe.
- (5) Blodgruppeanalyse er ikke længere den foretrukne metode til genetisk identifikation af dyr, og genomrelaterede metoder, navnlig DNA-analyse, er almindelig anvendt.
- (6) Det bør derfor fastsættes, at der med henblik på udstedelse af afstammingscertifikater for racerent kvæg til avlsbrug kan anvendes metoder til genetisk identifikation,

som giver videnskabelige garantier svarende til de garantier, som opnås ved blodgruppeanalyse.

- (7) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Zootekniske Komité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Ud over blodgruppeanalyse godkendes enhver anden test baseret på genomanalyse, som giver tilsvarende garantier og er tilstrækkeligt specifik til at kontrollere et dyrs afstamning med en sikkerhed på mindst 99,0 %, til identifikation af racerent avlsvæg til avlsbrug.

Artikel 2

I beslutning 88/124/EØF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1, første led, affattes således:

»— de i artikel 1 i beslutning 86/404/EØF omhandlede ajourførte oplysninger om tyren, hvorfra sæden stammer, samt dens blodgruppe eller testresultater, der giver tilsvarende videnskabelige garantier for kontrollen af dens afstamning.«.

- 2) Artikel 2, stk. 1, første led, affattes således:

»— de i artikel 1 i beslutning 86/404/EØF omhandlede ajourførte oplysninger om donorkoen og den befrugtende tyr samt deres blodgrupper eller testresultater, der giver tilsvarende videnskabelige garantier for kontrollen af deres afstamning.«.

- 3) I kapitel I i modellen til afstammingscertifikatet i bilag 1 ændres »Blodgruppe:« til »Blodgruppe eller tilsvarende test, der er godkendt i henhold til EF-forskrifterne: (test og resultater anføres)«.

- 4) I del A og del B i kapitel I i modellen til afstammingscertifikat i bilag 2 ændres »Blodgruppe:« til »Blodgruppe eller tilsvarende test, der er godkendt i henhold til EF-forskrifterne: (test og resultater anføres)«.

⁽¹⁾ EFT L 206 af 12.8.1977, s. 8.

⁽²⁾ EFT L 362 af 31.12.1985, s. 8.

⁽³⁾ EFT L 167 af 26.6.1987, s. 54.

⁽⁴⁾ EFT L 62 af 8.3.1988, s. 32.

⁽⁵⁾ EFT L 19 af 25.1.1996, s. 50.

Artikel 3

Artikel 1, første led, i beslutning 96/80/EF affattes således:

- »— de i artikel 1 i beslutning 86/404/EØF omhandlede ajourførte oplysninger om donorkoen samt dens blodgruppe eller testresultater, der giver tilsvarende videnskabelige garantier for kontrollen af dens afstamning«

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. december 2001.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen
